

פרוטוקול ישיבת המועצה המקומית אפרת - מס'

יום שני, י"א בסיוון התשע"ד, 9 ביוני 2014

		<u>נוכחים:</u>
- ראש המועצה	מר עודד רביבי	
- חברת מועצה	גב' בקי אבנר	
- חבר מועצה	מר דובי שפיר	
- חבר מועצה	מר אבי חזידה	
- חבר מועצה	מר דורון כהן	
- חבר מועצה	מר מנחם שפיץ	
- חבר מועצה	מר מיכאל דהן	
- חברת מועצה	גב' דבורה גנני-מלכי	
- חברת מועצה	גב' נעמה טל	

		<u>משתתפים:</u>
- גזבר המועצה	שרון הורוביץ	
- יועץ משפטי	עקיבא סילבצקי	
- מבקר המועצה	תמיר פוגל	
- מנכ"ל המועצה	יהודה שוויגר	
- מהנדס המועצה	משה בן אלישע	
- עובדת המועצה	נילי סנגר	
- תושבת	שרון צובל	
- תושב	אבישי סרור	

נמצא בעמוד	אושר	החלטה	נושא
עמ' 6	אושר פה אחד- אין מתנגדים ואין נמנעים	סגירת חשבון בבנק הדואר	חשבון בנק הדואר
עמ' 7	אושר פה אחד- אין מתנגדים ואין נמנעים	יעקב ארליך- נציג באיגוד	נציג באיגוד ערים לאיכות הסביבה
עמ' 10	אושר פה אחד- אין מתנגדים ואין נמנעים	אושר לבנות את גרם המדרגות	גרם מדרגות בשצ"פ 140- המגרש שבין רחוב שד' דוד המלך לשד' רחל אמנו
עמ' 51	אושר פה אחד- אין מתנגדים ואין נמנעים	אישור מוסדר חינוכי- ביה"ס בתמר	אישור תב"ר

דו"ח ביקורת

- עודד רביבי:** רבותיי, ישיבת המועצה.
- דובי שפלר:** לא ברור עד הסוף האם הבתים באפרת מחויבים, בית מגורים, דהיינו לא בני ביתך, אלא בניין עם קומות שעליו מספר, שם הרחוב ומספר, ובתים שהם בני ביתך, שגרה בהם משפחה אחת, שיהיה בהם שם הרחוב, מספר ושם המשפחה. הדברים אולי סגורים בבנייה הרוויה, ודאי לא סגורים ברמה הפרטית. תסתכלו בעצמכם כשאתם הולכים ברחוב, בין ביום, ודאי בלילה, תראו לא מעט בתים שאדם מחפש דירה, גם אם הוא תושב אפרת, הוא מסתכל על הבית, לא יודע, נגיד שהוא יודע איזה רחוב, לא בטוח את המספר, ודאי הוא יודע שם המשפחה, בוודאי שבאפרת יש הרבה דירות שכורות והרבה אנשים שמתחלפים. אני חושב שזה חלק מהשירות הבסיסי, לנוחות הבסיסית שלנו כתושבים, בוודאי לאלה שבאים מבחוץ, שנעשה את חוק העזר העירוני הזה ונתקן אותו בצורה כזאת שתחייב כל בית בבנייה רוויה, לשים עליו שם רחוב ומספר, ובנייה של בני ביתך, שיהיה עליו שם רחוב, מספר ושם המשפחה. אני גם מציע שנלך על זה לא רק ליום, אלא גם בתאורה שתדלוק גם בלילה, דהיינו המנורות האלה שנדלקות ברגע שיורדת החשיכה ונכבות אוטומטית ברגע שעולה האור. זאת ההצעה.
- עודד רביבי:** ואם אני רוצה להישאר אנונימי, שאף אחד לא יידע איפה אני גר?
- דובר:** כמה בתים יש לי.
- עודד רביבי:** כמה נכסים יש לי וכמה כסף יש לי בבנק, אז אתה עדיין רוצה שכולם יידעו איפה אני גר.
- דובי שפלר:** אתה מסכים ששם הרחוב ומספרו צריך להיות על הבית של בני ביתך?
- עודד רביבי:** אני לא מסכים כרגע על כלום, אני כרגע שואל.
- דובי שפלר:** אז התשובה היא כן, אנחנו מחייבים את שם המשפחה שיהיה על הבית, לכל הפחות שם הבעלים. אם ייכנס שוכר וירצה להחליף על שמו, שיהיה.
- עודד רביבי:** נרשה לו.
- דובי שפלר:** כן.

דבורה מלכי : דובי, אני חושבת שזה בעייתי שם, באמת בגלל העניין של מישהו שרוצה להיות אנונימי וסוציומט, אי אפשר להכריח אותו.

עודד רביבי : תודה.

דבורה מלכי : לא הייתה שום כוונה לאף אחד.

עודד רביבי : אין שום בעיה, קיבלתי את זה באהבה גדולה. זה לא היום הראשון שאומרים לי את זה.

דבורה מלכי : אבל כן, החוויה של להסתובב ברחובות מסוימים, בית אחרי בית אחרי בית שאין להם מספר ולא שם, רחוב אני יודעת, כי זה הרחוב הראשי, זה מתסכל. בהחלט.

עודד רביבי : אז מה את מציעה, אחרי שאמרת את עמדתך בעד ונגד? היא הביעה את עמדתה, נו.

דבורה מלכי : לא זוכרת שאמרתי בעד ונגד, אמרתי ש - - -

עודד רביבי : היא הביעה את עמדתה, אנחנו תיכף נעשה הצבעה.

דבורה מלכי : אמרתי בלי שם משפחה, שם משפחה אופציה.

מיכאל דהן : שתי הערות שכן כדאי לקחת בחשבון לפני שמקבלים החלטה. דבר ראשון האם זה צריך להיות אחיד וצריך לשמור על משהו שיהיה נכון לכל אפרת ואם זה כך, זה אומר שזה צריך להיות משהו שיוצא מתקציב מועצה כדי לארגן כזה דבר, אתה לא יכול לקבוע היום לאנשים, ובטח עם התאורה, כי כל משפחה צריכה להוציא קו חשמל או לא צריכה להוציא קו חשמל, אלה סיפורים שאנחנו לא בטוחים שאנחנו היום יכולים לאכוף, אבל אם אתה שואל אותי אם צריך, אז בהחלט הגיע הזמן שאפרת תהיה מרושתת במספרים, בכל הרחובות. זה שירות שאנחנו צריכים לתת.

עודד רביבי : עוד מישהו רוצה להביע את עמדתו לפני שעקיבא יגיד מה מותר ומה אסור?

דובר : לפני מספר שנים אני זוכר שניסו לתלות, זה היה בשנת '96, ניסו לתלות מספרים על בתים, גם אז שלטים אדומים עם מספרים לבנים ולא תלו בסוף בכל הבתים.

עקיבא סילבצקי: יש פה את התשובה שלך אליי, אבל אין את מה שאני כתבתי. כתוב מה שאתה אומר, לא כתוב מה שאני אמרתי. אני לא זוכר את הפרטים, לגבי שם רחוב החובה היא בקצה, עד כמה שאני זוכר, החובה היא לא בכל הרחוב. לגבי מספרים אני לא זוכר, אני חושב שכן יש חובה. שמות בוודאי שאין חובה בחוק. זה לא

שאתה יכול לבוא ולחוקק חוק עזר בכל נושא שאתה רוצה, בטח בנושאים שיש להם גם איזה שהיא השלכה כספית. מעבר גם לשאלה שצינת אותה. משרד הפנים לא יאשר את זה שאפרת פתאום החליטה לעשות חוק עזר בנושא כזה. אני מוכן לבדוק מה קורה - - -

עודד רביבי: למיטב ידיעתי יש חוק עזר ב - - -

עקיבא סילבצקי: אם יש תקדימים לזה. מה שאני התבססתי עליו זה צו אלוף. אני אבדוק, אני אעשה בדיקה של מה יש במקומות אחרים, אם יש לזה תקדימים במקומות אחרים, אם יש בכלל אפשרות להעביר. אז אני אעדכן אתכם בפעם הבאה.

דובי שפיר: ואם אין תקדימים ואנחנו רוצים?

עקיבא סילבצקי: אז 90% שמשרד הפנים לא יאשר לך.

דבורה מלכי: לשים מספר על בית?

עקיבא סילבצקי: מספר כן, אבל - - -

דבורה מלכי: לא, הוא ירד משם משפחה.

דובי שפיר: אתה מדבר על יהודה ושומרון, או בישראל בכלל?

עקיבא סילבצקי: לא, בישראל וביהודה ושומרון.

דובי שפיר: בישראל בכלל יש ערים שיש בהם את החוק הזה.

עודד רביבי: לצערי, מאחר שלעקיבא אין פה את התשובה אז אנחנו נצטרך לדחות את זה. עקיבא, תעביר בבקשה את התשובה עוד פעם בצורה מסודרת ואז נקבל על זה החלטה בישיבה הבאה.

(הפסקת הקלטה).

ברוכים השבים. נושא פרוצדוראלי, חשבון בבנק הדואר. אנחנו מבקשים לסגור אותו. למה?

שרון הורוביץ: כי המבקר דבר ראשון דרש כל יום להפקיד כספים בבנק. אנחנו השתדלנו לעשות כמצוותו, כך אנחנו עושים, אבל מבחינת הדיווחים שמקבלים מבנק הדואר לגבי חזרות, בעיקר חזרות של המחאות והכול, הן מגיעות בדילי ארוך מדי, דבר שעושה לנו בלגן גדול בהנהלת החשבונות.

עודד רביבי: מי בעד לאשר את סגירת החשבון?

נעמה טל: ואיפה כן יש חשבון?

שרון הורוביץ: בבנק מסחרי.

עודד רביבי: יש לנו בבנק הפועלים, יש לנו בבנק לאומי, בנק המזרחי. אנחנו מושקעים בכמה בנקים, כדי שאם חלילה אחד יקרוס לא כל הכסף יילך לאיבוד.

דובי שפיר: מה הפער מבחינת העמלות לאדם שמשלם בבנק הדואר?

שרון הורוביץ: זה לא משנה לבן אדם, לתושב זה לא משנה. זה היה תמיד חשבון העברה, המועצה לא יכולה להחזיק את הכסף שלה, אלא מה? הגבייה, כל פעם היית יורד לבנק הדואר.

דובי שפיר: כשאדם מקבל חשבון לשלם, הוא הולך לשלם את זה בבנק מסחרי או בבנק הדואר, יש פער בעמלות.

שרון הורוביץ: אז משלמים בבנק הדואר, אבל מבנק הדואר זה ישר עובר לבנק מסחרי ומעבר לזה ש - - -

עודד רביבי: דובי טוען שאם אני תושב ואני משלם בבנק הדואר זה עולה לי פחות - - -

שרון הורוביץ: נכון, יש לך עדיין אפשרות לשלם בבנק הדואר, יש לנו חשבון לצורך תשלום בבנק הדואר, זה קיים.

דובי שפיר: למרות שנסגור את החשבון המסחרי?

שרון הורוביץ: כן, זה חשבון שהיה חשבון פעיל, לא חשבון תשלום.

עודד רביבי: מי בעד לסגור את החשבון שיש בו יתרה של 0.71 אגורות, מספר חשבון 8616643 המתנהל בבנק הדואר? מי בעד? כולם בעד, אף אחד לא נגד.

הצבעה על סגירת חשבון בבנק הדואר

אושר פה אחד.

עודד רביבי: להזכירכם, נציג איגוד ערים לאיכות הסביבה היה יעקב ארליך, באיזה שהוא שלב חשבנו שאני אהיה שם, כדי להיות יושב ראש האיגוד, בסוף החלטנו שעדיף שיהיה שם נציג עיריית מעלה אדומים, שהם גם יותר קרובים והם גם בעלי אזור תעשייה גדול, לכן מי שנבחר להיות יושב ראש האיגוד זה הסגן של בני כשריאל. לכן אני מבקש לא להיות הנציג של המועצה באיגוד ערים לאיכות הסביבה ולחזור למנות את יעקב ארליך, מי שהיה מקודם. זו החלטה פורמלית. מי בעד? כולם בעד, אף אחד לא נגד.

הצבעה על מינוי יעקב ארליך לאיגוד ערים לאיכות הסביבה

אושר פה אחד.

עודד רביבי:

שצ"פ 140. שצ"פ 140 זה המגרש שבין רחוב שד' דוד המלך לשד' רחל אמנו, כאשר בשעה טובה ומוצלחת, לאחר הרבה שנים שהמגרש לא היה מפותח ובעקבות השיווקים המוצלחים בשכונת הזית, משרד השיכון תקצב את עבודות הפיתוח במגרש למגרש משחקים ומגרש החלקה על גלגליות. התכניות פורסמו לידיעת התושבים, היה לנו צוות של תושבים שהשתתף בתכנון המתקנים ובשעה טובה ומוצלחת נכנסנו לביצוע תחילת העבודות. זה המגרש שאתם רואים פה בירוק בהיר, בין הכביש האדום לכביש החום.

לפני ביצוע תחילת העבודות, במהלך ארבע וחצי השנים האחרונות, מאחר שראינו במגרש הזה נתיב תחבורה ראשי להולכי רגל משכונת הזית לתחנת האוטובוס שדרגנו את המעבר והשקענו מכספנו ועשינו שם מעבר זמני, למרות שהוא היה מעבר שהיה נראה מאוד יפה. בשלב ביצוע העבודות אי אפשר להשאיר את אותו מעבר זמני שעשינו, ובעצם היה ברור שהמעבר המתוכנן צריך להיסגר ולהפסיק את השימוש. במסגרת הפרסומים שפרסמנו, שאנחנו נכנסים לעבודות, הודענו שאנחנו גם נעשה איזה שהיא יציאה זמנית להולכי רגל מרחוב יונתן החשמונאי. כמו שאתם רואים, כל תחום העבודות זה השטח הצהוב, אין אפשרות לעשות שביל חליפי בתוך המגרש הצהוב והרעיון היה לעשות גרם מדרגות בסוף הפס הירוק שאתם רואים אותו מהפינה הימנית העליונה יורד פחות או יותר לאמצע המסך. באו מודדים לקחת מידות של כמה ברזל צריך כדי לעשות את גרם המדרגות הזמני, ותיפתח קול צעקה מן השכנים, שראש המועצה בונה עמדות תצפית למציצנים על חדרי השינה של השכנים וביקשו ממני להפסיק לאלתר את העבודות. מאחר ששמעתי את הקולות עצרתי ואמרתי שנביא את זה לפה לדין. בזמן שלושה השבועות שאנחנו ממתנינים לדין מדווחים לי שרשת האינטרנט השכונתית בזית גועשת והם מתלוננים שהשביל חסום לתנועה. הקבלן שחסם את השביל למען בטיחות העוברים ושבים נדרש מדי יום לתקן את הגדרות שאיתם הוא חסם את המגרש, כי אנשים פורצים את זה ומתעקשים ללכת דרך תחום העבודה לתחנת האוטובוס ובעצם הסוגיה פה מוצפת. לכן האם לבצע את גרם המדרגות בניגוד להתנגדויות של השכנים הקרובים? או להגיד,

מאחר שבסופו של דבר מדובר פה במשהו זמני אז אפשר להסתדר מספר חודשים בלי השביל הזה ושאלנשים יילכו דרך שד' רחל אמנו.
את הזמן הזה אנחנו גם ניצלנו לבדיקה של משהו שלא חשבנו עליו לכתחילה, האם בכלל יש לנו רשות מבחינה חוקית לעשות שם את גרם המדרגות, כי זה לא דבר שמופיע בתכניות, זה לא דבר שהוא היה בחלק מהדיעה של השכנים שגרים, ובעצם חוות הדעת של עקיבא פחות או יותר התגבשה רק היום ולכן גם הוא ייתן לכם את ההתייחסות שלו ואז בכפוף להתייחסות שלו אני אשמח לשמוע את דעתכם.

עקיבא סלבצקי : האזור הזה מוגדר כזכות הדרך וזכות הדרך מותר לעשות שטחים שהם לנסיעת מכוניות ובאותה מידה גם להולכי רגל. אין מניעה שהשטח של הולכי הרגל יהיה באמצעות מדרגות. לא הכול צריך להיות שטוח, יש מספיק מקומות, גם ברחובות יש מדרגות ולכן אין שום מניעה חוקית להוציא היתר בנייה לדבר כזה, למדרגות שם.

עודד רביבי : בניית המדרגות היא על חשבון הקבלן המבצע, נכון, משה?

משה בן אלישע : כן.

עודד רביבי : במסגרת המכרז שהוא זכה, הוא חויב לעשות - - -

דבורה מלכי : אז שיבנה שניים.

עודד רביבי : אנחנו נעשה אחד לגברים ואחד לנשים...

דובר : מדובר על מדרגות זמניות. גם לפי החוזה שלו?

עודד רביבי : רבותיי, אם אתם רואים את הפס הירוק, מצד ימין שלו יש קטע אדום, איפה שהיד הזאת עכשיו, שם מתוכנן גרם המדרגות. הוא בעצם מוריד את מפלס האנשים מגובה הכביש, שהוא הרבה יותר גבוה, לגובה של יונתן החשמונאי. מי שעומד בשדרות רחל אמנו בעצם נמצא מעל גובה הגגות של הבתים ביונתן החשמונאי. המדרגות האלה כן מורידות את האנשים בצורה הדרגתית, במקביל לגובה הבתים, עד לגובה הכביש.

מיכאל ז'הן : בכמה בתים מדובר?

עודד רביבי : יש שתי אופציות מבחינת גרם המדרגות, אחת, שהוא יהיה במקביל לקיר תמך

ואז זה נמשך על פני, כמה?

משה בן אלישע : כשלושה בתים, משהו כזה.

- עודד רביבי :** או לעשות מגדל של מדרגות, לא ספירלה, לא נעשה את זה עגול, אבל מרובע, ואז זה יהיה רק על בית אחד וזה גם ייקח להם מקום אחד או שני מקומות חניה בדיוק מחוץ לבית.
- דבורה מלכי :** איך זה יכול להיות? איך זה ייקח להם מקומות חניה? הם לא חונים בצד הזה.
- עודד רביבי :** הם חונים בצד הזה. המדרגות הולכות במקביל לקיר התמך. איפה שהמחסן של ה- - - שם יהיה חדר מדרגות.
- דבורה מלכי :** הלכתי לאורך הכביש הזה, אחרי שנאלצתי להאריך את הדרך, כי כל פעם אני שוכחת שסגרו ואני חוזרת, אבל זה בסוגריים לא נורא - - -
- עודד רביבי :** למה בסוגריים? תגידי את זה לפרוטוקול.
- דבורה מלכי :** הוא בכל מקרה כותב הכול, ובאמת אי אפשר להציץ. ניסיתי להציץ ככה, ככה, כלום, לא רואים כלום. אל"ף, לכולם יש וילונות, לא, באמת, גם - - -
- דובר :** דבורה, באיזה מפלס היית כשניסית להציץ?
- דבורה מלכי :** ניסיתי מהכביש.
- עודד רביבי :** אם את רוצה לעשות בדיקה אמיתית, היינו מצפים שתרדי עם חבל סנפלינג לאורך הקיר ואז תעצרי באמצע ה- - -
- דבורה מלכי :** בישיבה הבאה אני אדווח על הסנפלינג. נראה לי שזה באמת לא בעיה. אפשר ללכת לשם לראות. אני רציתי לראות.
- דובי שפיר :** אני רוצה רגע לחזור לנתוני הבסיס, כמה זמן אמורות העבודות להימשך ובסופן של העבודות מה יהיה.
- עודד רביבי :** בסופן של העבודות יהיה מעבר, אפילו יותר מאחד, יהיה גם מעבר אחד שמחבר לשד' רחל אמנו מנקודה טיפה יותר נמוכה, פחות או יותר במקביל איפה שהיה עד עכשיו, ויהיה מעבר שני שיוביל בדיוק לתחנת האוטובוס ויוכלו לבחור האם לבחור בציר הימני או בציר השמאלי. וכל אחד יוכל לבחור על פי נטיית לבו.
- דובי שפיר :** כמה זמן העבודות צפויות להימשך?
- עודד רביבי :** חצי שנה.
- דבורה מלכי :** ועוד משהו, שצריך לראות את רווחתם של 500 תושבי הזית, משפחות, לעומת 3 משפחות שלא - - - הרי הם לא יודעים, הם מדמיינים את מה שאני מנסה לדמיין, שמישהו יעמוד שם על המדרגות ויציץ להם. וצריך לראות באמת אם יש לזה, אני לא יודעת, יש הרבה מדרגות שעולות בזית מכל מיני מקומות - - -

- עודד רביבי :** אלה מדרגות ברזל, רק צריך לזכור.
- דבורה מלכי :** שמה? שאפשר להציץ יותר טוב ממדרגות ברזל?
- עודד רביבי :** לא, שזה אולי מרעיש, זה גם חלק מהטענה.
- דובי שפיר :** השביל היום, שחסום כרגע, עדיין לא עובדים עליו.
- עודד רביבי :** עובדים עליו. מה זה לא עובדים עליו? הבאגר היום עבד שלושה מטרים ממנו.
- דובי שפיר :** השאלה האם, טכנית, מבחינת הקבלן, הוא יכול עוד חודשיים להשאיר את השביל שהוא לא עובד עליו - - -
- עודד רביבי :** עם מה שהוא ריסק היום, מחר הוא מביא משאית שהוא צריך להתחיל לפנות והוא מפנה לכיוון שד' דוד המלך, למטה. אנחנו לא רוצים אנשים מסתובבים בין טרקטורים.
- דבורה מלכי :** לא, דובי, יש שם גם איזה אבן כזאת שהתגלגלה על השביל.
- דובי שפיר :** לא, חשבתי לבנות גדר. עם גדר.
- מנחם שפיץ :** אחרי מה שעקיבא אמר, אם מישהו רוצה לתקוע אותנו בבית משפט - - -
- עודד רביבי :** אני מניח שהוא ימצא את העורך דין שיהיה מוכן לקחת שכר טרחה, להגיש צו מניעה למועצה, 'תקעו אותנו פה בשיפוצים שנתיים'. גם שם יכול - - -
- מנחם שפיץ :** כמה זמן ייקח לבנות את המדרגות האלה?
- עודד רביבי :** כמה ימים, להערכתי. זו עבודת ברזל.
- מנחם שפיץ :** אוקיי, אז בואו נצביע.
- עודד רביבי :** מי בעד לאשר את גרם המדרגות? כולם בעד. מי מתנגד? אף אחד. תודה רבה.
- הצבעה על גרם המדרגות**
- אושר פה אחד.
- עודד רביבי :** אנחנו נודיע לקבלן שהוא צריך לבצע ואני אשמח שכל תושבי הזית שנמצאים פה יעבירו מסר במיילים הפנימיים, שאנחנו הולכים בעזרת ה' לבנות את גרם המדרגות.
- מיכאל דהן :** במטרה להיטיב עם השכונה.
- עודד רביבי :** נעבור לנושאים שחבר המועצה אבי חדידה ביקש ובגינם הוא הזמין - - -
- אבי חדידה :** לא.
- עודד רביבי :** לא אתה הזמנת?
- אבי חדידה :** לא.

- עודד רביבי:** אמרו לי שאתה בין המזמינים.
- אבי חזידה:** אני העליתי את הנושאים כפי שהתבקשתי על ידי התושבים שפנו אליי ויידעתי אותם בדבר הישיבה ושהאכן עלה לדיון.
- דובי שפיר:** אם הוא היה מזמין היו פה 100 איש.
- אבי חזידה:** אני שמח שהגיעו האנשים ש - - -
- עודד רביבי:** גם אני שמח, רק הייתי שמח שייתנו להם את המידע הנכון לפני שהם מבטלים את זמנם. אבל בוא, תציג אתה את הנושא.
- אבי חזידה:** אני הזמנתי אותם כדי לשמוע ולהשמיע.
- עודד רביבי:** אז בוא, תשמיע את מה שיש לך ואז אני אתייחס ואז נראה אם יש טעם בכלל שהם ישמיעו משהו.
- אבי חזידה:** אוקיי. עם מה נתחיל? עם העבודות מול הגנים?
- עודד רביבי:** לא, נתחיל עם בריכת המים.
- דוברת:** מאגר מים.
- אבי חזידה:** בישיבת המועצה הקודמת - - -
- עודד רביבי:** כל אחד קורא לזה איך שהוא רוצה, בריכה, מאגר, גברים, נשים, מקווה.
- דוברת:** אם זו הייתה בריכה אז לא היינו פה.
- עודד רביבי:** אני יכול להבטיח לך דבר אחד, אם זאת הייתה בריכת שחייה כמות התושבים שהייתה פה הייתה פי 4. אבל נגיע גם לזה. כן, אבי.
- אבי חזידה:** טוב, בישיבת המועצה הקודמת, שדנו בעניין העבודות על הפארק בזית והסמיכות לגנים, היו כאן תושבים ששמעו לראשונה, ואני מודה שגם אני, שהפארק יכלול גם בריכת מים באמצע החלק שקיים היום, הבריכה תיבנה ובהמשך יהיו עוד מתקנים. כך הבנתי, כך גם הבינו אחרים, אנשים לא ידעו על הנושא הזה. זה עורר עניין רב בשכונה ובעיקר בבתים שסמוכים לפארק. בעקבות זאת אני קיבלתי פנייה מתושבים על העניין הזה. אני החלטתי לבקש ממך להעלות את הנושא הזה שוב לדיון, כיוון שלאנשים יש מה להגיד ואני שמח שהם הגיעו ובואו נשמע אותם.
- עודד רביבי:** דיון מקיימים על משהו שיש בו התלבטות, דיון מקיימים על משהו שעוד לא התקבלה לגביו החלטה. ההחלטה על מגדל המים, מאגר המים, בריכת המים, תקרא לה איך שאתה רוצה, מופיעה בתכנון שקיבלו תוקף בשנת 1992. אז אם

מישהו רוצה לתייג את מקבלי ההחלטות כ'עושה צלקות ביישוב', 'מתעללים בתושבים', 'מזלזלים ברצונותיהם של תושבים', שיפנה לחברי המועצה בשנת 1992. יש אחד מהם שיושב פה. מה לעשות, ככה התבטאו כלפי מי שקיבל את ההחלטה לגבי מאגר המים.

אבי חזידה : אני מקווה שאתה לא אומר שאני התבטאתי ככה, כי הדברים האלה לא יצאו מפי.

עודד רביבי : אפשר לבדוק בדיוק מי אמר מה, זה הכול בפורומים פומביים והם בדרך כלל גם לוקחים אחריות על מה שהם אומרים, בין אם זה נכון ובין אם זה לא. בשנת 2000, כאשר עשו עימוד לבתים של ברקן וחפציבה, מאגר המים קיבל התייחסות ספציפית ממתקן הנדסי למאגר מים. כלומר שכל מי שרכש דירה מברקן או מחפציבה - - -

דובר : או מאלואל.

עודד רביבי : אלואל זה כבר שלב מאוחר יותר, אנחנו מדברים בשנת 2000. כל מי שרכש דירה מברקן או מחפציבה, הקבלן ידע שזו התכנית של כל המרחב. הדבר היחיד שאתה השמטת בסקירה שנתת זה שפחות או יותר לפני שבע שנים, עוד לפני שאני הייתי ראש מועצה, באה המועצה מיוזמתה, מתוך רצון להיטיב עם התושבים, לא להתעלל להם ולא לזלזל ברצונותיהם ולא לצפצף על צרכיהם, באה ואמרה 'בואו ננסה לבחון מקום חליפי למגדל המים הזה'. השטח החליפי הפוטנציאלי היחיד שנמצא הוא פוטנציאל במרכאות, הוא בחורשה שנמצאת מעל שכונת הזית, מה שאנחנו קוראים עמדת פזית, שמשקיפה על עבדאללה איברהים. אנחנו לא רואים את זה פה, אבל מול עבדאללה אברהים, בכביש הביטחון.

אנחנו הצגנו את הרצון הזה למשרד השיכון ומשרד השיכון אמר, 'רבותיי, אתם צודקים, זה עושה שכל'. לשים שם את בריכת המים ייתן בסופו של דבר לחץ מים יותר טוב לתושבים, הגרביטציה תהיה יותר חזקה, זה ייתן מענה יותר פשוט ואנחנו נשמח לעשות את זה. כדי להתקדם בתכנית הזאת תביאו לנו מסמכי בעלות על הקרקע. כלומר שהקרקע שייכת למדינת ישראל ואפשר להקים עליה את מגדל המים.

מסתבר ששלוש החורשות שיש לנו באפרת, החורשה בתאנה, החורשה מעל הדקל והחורשה מעל הזית, לא מוגדרות כאדמות מדינה, הן אדמות שלגביהן הליך

ההכרזה, לא משנה שהם הלכו בהליך אחר, שהוא לא הליך הכרזה, הלכו במתווה אחר שחשבו שיהיה יותר מהיר, לא הסתיים עד עצם היום הזה. בביקורו של ראש המינהל האזרחי רק לפני חודש וחצי אנחנו דרבנו אותו שיקבלו החלטה פה. שתבינו שזו החלטה שלא מתקבלת על סמך דרג פקידותי, זו ערכאה שיפוטית ששומעת התנגדויות. יש לנו ערבים שטוענים שהחורשות הן שלהם וכל עוד שלא תתקבל החלטה שאלה אדמות ששייכות למדינת ישראל, אי אפשר בכלל לעשות עליהן הליכי תכנון שאנחנו רוצים להעביר לשם את מגדל המים.

משרד השיכון עדיין מסכים איתנו שמבחינה הנדסית זה יותר חכם לשים את מגדל המים בנקודה הגבוהה. אומר משרד השיכון, אני מוכן להמשיך לעכב את העבודות על מגדל המים עד הדקה ה-90. בסוף כשאני אבין שאני הגעתי לדקה ה-90, שאני עוד לא יודע כרגע מה ההגדרה של הדקה ה-90 תצטרך להתקבל החלטה שבונים את מגדל המים במקומו המתוכנן כרגע, בין הבתים בזית.

אף אחד מבין כל אלה שיושבים פה בשולחן לא רוצה להתעלל בתושבי הזית, לא רוצה לצקת להם צלקות, לא רוצה לזלזל ברצונותיהם ולא רוצה לצמצם את שטח הפארק. אנחנו נשמח לראות את מגדל המים לא נבנה שם. אם לא תהיה ברירה מגדל המים ייבנה שם כי שם הוא מתוכנן. כרגע משרד השיכון עושה איתנו חסד, כי בזמן עבודות התשתית הוא מכין את התשתית לבנות שם את מגדל המים, אבל הוא אומר, 'אם אתם תביאו לי בעלות על הקרקע בחורשה לא אכפת לי, אני אשקיע פעמיים בעבודות התשתית ואני אהיה מוכן לבנות את המגדל גם למעלה'. שם אנחנו נמצאים בעת הזאת. לכן לא צריך להפעיל לחץ על המועצה, לא צריך להביא לפה תושבים, לא צריך לשמוע אותם. כל מה שכולם יגידו, אני מסכים עם כולם, זה לא נכון לשים שם את המגדל, חבל על השטח, אנחנו רוצים אותו לפארק, יש לנו ברוך ה' הרבה ילדים, יש בזית יותר משפחות עם ילדים ממה שתכננו בתכנית האב. כל זה נכון, בואו, אין לכם ויכוח איתי, בסוף אני צריך לדאוג שכמו שאני דואג למגרשי משחקים, אני גם צריך לדאוג לאספקת מים. אומרים מהנדסי המים, ואין לי שום השכלה בהנדסת מים, שהשכונה בהיקפיה הנוכחיים, שלא לדבר על ההרחבות, דורשת מאגר מים נוסף. גם מבחינה ביטחונית היישוב היה רוצה לראות שיש לו שני מאגרי מים. אנחנו עכשיו השקענו כסף בבניית מחסן חירום נוסף בזית כדי שלא כל אמצעי החירום

יהיו מרוכזים במחסן שנמצא רק בשכונות הדרומיות. תמיד עדיף שיהיה לך פיצול של המאגרים, שיהיה לך פיצול של המשאבים, כדי שאם משהו אחד נפגע ונותר המחנה השני לפליטה. זו הראייה התכנונית, שם אנחנו נמצאים. המגדל הזה אמור לתת מענה גם לתמר, גם לדגן. אין מגרשים פנויים אחרים שאפשר לבוא ולהגיד טוב, לא הולכים, לא על החורשה ולא על הפארק, בואו נמצא עכשיו מיקום שלישי. הוא צריך להיות בגובה מסוים, הוא צריך להיות בטופוגרפיה מסוימת. שם אנחנו נמצאים.

יש מישהו מהתושבים שחושב שהוא עדיין יכול לשכנע אותי, שאני לא מייצג אותו נאמנה ורוצה להזיז את מגדל המים יותר ממנו? אני אשמח לשמוע.

שרון צובל: אני יכולה להגיד כמה דברים?

עודד רביבי: כן, רק תגיד את השם, כדי שזה יופיע בפרוטוקול ואז אפשר יהיה לתקוף אותך בכל הרשתות.

שרון צובל: השם שלי שרון צובל, אני גרה ברח' זית שמן 45, דירה מספר 1. בעלי היה פה בישיבה הקודמת ואז באמת הוא חזר הביתה - - -

עודד רביבי: מזועזע, המום.

שרון צובל: כן. אבל בסדר, הוא שלח לך הודעה ובאמת ההתכתבויות היו יפות, אבל יש לי כמה השגות ואני אשמח אם אפשר להתייחס אליהן. אחת, הבנתי שבאמת כל הקבלנים של חפציבה ברקן וגם אלואל, כך נאמר היום, שהם היו אמורים ליידע כל תושב מ-150 התושבים שגרים ושאמורים לגור על הדבר הזה. קיבלנו מכתב ממשה שנאמר בעצם מה שאתה אומר, שאנחנו לא בדקנו את העניין הזה לפני. נכון שכרגע זה כאילו לא רלוונטי, אבל ספציפית אנחנו, כשקנינו את הדירה, ראינו את ההר הזה, אז אבא שלי נורא נבהל, הוא אמר 'מה, אתם הולכים לגור מול ההר הזה?' אז קבענו פגישה עם אורי סטרר, המנהל של חברת ברקן, ובעלי הלך איתו. אורי סטרר הוציא מכתב ממושרד השיכון וגם תרשים שבו כתוב, ממש, הוא הראה לו את זה כתושב הדירה הראשונה, שיושבת ממש מול מאגר המים העתידי הזה, הראה לו מכתב ממושרד השיכון שבו כתוב שכאשר ישווקו שלושת הבניינים הנוספים, שזה בעצם מה שאלואל בונה עכשיו, אז משרד השיכון מתחייב להוריד את ההר ולבנות קו. ממש במילים האלה. ואז החלטנו שאנחנו קונים את הדירה הזו.

עודד רביבי : אבל הדיון הזה כרגע הוא דיון סרק. למה הוא סרק? כי אני לא הצגתי לך את המסמך. את מדברת איתי כרגע על מסמך וירטואלי שאני לא יודע מה עומד מאחוריו ואני לא יכול לנהל איתך דיון. עכשיו יש לנו עוד כמה נושאים ולכן אני קוטע אותך בקטע הזה. כלומר יש שני דברים, האחד, אני לפחות יודע שאני ייצגתי 17 דיירים בפרויקט של ברקן וחפציבה, אני לא חושב שאף אחד מהם יושב פה - - -

דוברת: אני.

עודד רביבי : את, בסדר. והוצגו במועד חתימת ההסכם תרשימים של האזור ותרשימים של כל המרחב. בסופו של דבר, בהסכמים יש חובה על המוכר, שזה לא המועצה וזה לא משרד השיכון, אלה אותם קבלנים, ומי שחושב שעשו איתו מקח טעות ומכרו לו משהו אחד ובסוף מתברר משהו שני, אז בואו, יש פה לפחות עוד עורך דין אחד בחדר, אולי שניים, שמוכנים לתת כרטיסי ביקור, תשכרו את שירותיהם, תתבעו את הקבלנים על זה שהם מכרו להם משהו אחד וקיבלתם משהו שני. באמת, חוץ מאשר להבין ובגלל זה לנסות להוציא את מגדל המים משם, אין לי הרבה מה לעשות.

שרון צובל : אני מבינה, בגלל זה אמרתי, למרות שאני חושבת שיכול להיות שאם גם עכשיו עכשיו עלו על - - - לא הודיעו לדיירים, אני התקשרתי היום עם דייר שקנה, הוא לא הודיע להם. אז כנראה שיש פה בעיה, שאולי המועצה לא מספיק - - -

עודד רביבי : תביני, את מדברת כרגע על 150 רוכשים שרכשו מקבלן.

שרון צובל : שלושה קבלנים שונים.

עודד רביבי : המועצה לא מכירה אותם, לא יודעת מי ה-150 רוכשים האלה, עד השלב שהם באים לחתום על חוזה למונה מים ועד שהם רושמים את הילדים לגן. היום נבנים באפרת 998 יחידות דיור, אני לא מכיר את הרוכשים, כי המידע הזה נמצא אצל הקבלנים, אני מקבל אותו רק כשהדירות מאוכלסות, שזה כבר הרבה אחרי שחתמתם ושילמתם את כל הכסף.

דוברת: מספיק לפרסם את זה באפרעתון.

עודד רביבי : מה? תכנית משנת '92? תכנית משנת 2000?

דוברת: לא, שהולך להיות שם מאגר מים.

עודד רביבי : אבל - - -

- דובר:** בשלט שתלו כתבו שיש פארק, לא דיברו על זה שיש מאגר.
- דוברת:** היה אפשר לתת הודעה. היה אפשר.
- עודד רביבי:** זה עניין שצריך להיגמר. ההחלטה או הידיעה אם זה נבנה שם או לא צריכה להתקבל בחודשים הקרובים.
- דובר:** איך אנחנו יכולים להשפיע? לפנות - - -
- עודד רביבי:** רבותיי, אני אמרתי לכם שההחלטה לא נמצאת בשום גורם שהוא בר השפעה. כלומר ברגע שיושב פורום שיפוטי, שזה כמו בית משפט, זה כמו שאני אשאל אותך איך אני משפיע עכשיו על שופטי בג"צ להחליט שגבעת עיטם, העררים שהוגשו על ההכרזה על אדמות מדינה הם עררי סרק. אני מחכה שבע שנים להחלטה הזו. אין לי דרך לפעול מול שופטי בג"צ, להגיד להם 'בואו, חבר'ה, קבלו שכל, כל מה שאמרו לכם זה לא נכון'. אנחנו נמצאים בהליך שיפוטי, יש שם עורך דין שמייצג את המדינה, יש שם עורך דין שמייצג את העותרים הערבים ושם זה נמצא. זה נמצא בשלב האחרון, בשלב הסיכומים, זה נמצא בשלב של קבלת החלטה, אנחנו מנסים בצורה מאוד עדינה לבקש מראש המינהל האזרחי, ששם בצינורות שלו איכשהו יקדם את זה מבחינת סדרי עדיפויות, שלא יתברר בסוף שלא נתנו החלטה במשך שנה כי זה סתם היה בתחתית הערימה. אבל אין לי יכולת להשפיע על מי שמקבל את ההחלטה. השלב הזה כבר עבר, היו עורכי דין, טענו את הטענות, בלי שום קשר לייעוד של הקרקע. שתבינו, מבחינת מדינת ישראל, היא רואה בחורשות האלה בכלל עתודות לבנייה עתידית. היא אומרת, 'אנחנו נלחמים כדי להכריז עליהן כאדמות מדינה, לא כי אנחנו מאמינים שצריכות להיות שם חורשות, כי מבחינתנו אלה עוד עתודות קרקע שנעשה להן שינוי תב"ע לבנייה'. זה לא המועצה, זה לא קרקע של המועצה, אבל הם מבינים שיותר נכון לשים שם את מגדל המים, גם בראייה שאם יהיו שם בתים בעתיד, אתה צריך לדאוג לבתים האלה למים.
- לכן אמרתי לכם, אתם פה באקט של ביטול זמן. באמת, אני מלא הבנה, תסכול, התחושה שלכם, ואני רוצה לעזור לכם.
- דובר:** ואם יבנו את המגדל הזה, אז מה אתם הולכים לעשות כדי שעדיין תהיה אווירה של פארק שם? שהגדר הביטחונית מסביב של - - -

עודד רביבי: אנחנו בוחנים את כל האופציות, עוד לא הגענו לשלב הזה. היה דיון עם משרד השיכון לשים מתקנים על זה ולהפוך את זה למגלשה ענקית. אנחנו לא בטוחים שזה יכול להיות מבחינת אמצעי הבטיחות שדורש מתקן מים. אין לנו אינטרס להציב מתקן לשיגור טילים באמצע פארק שמוקף בשישה בניינים גדולים. אין לנו אינטרס לעשות את זה, בסופו של דבר אנחנו רוצים שזה ייראה מקום שלאנשים כיף להיות בו ואנחנו עושים את המקסימום כדי להוציא את זה ואם לא נצליח להוציא את זה, אז אנחנו נראה מה אנחנו עושים כדי שזה לא יהיה מכוער.

שרון צובל: אחד השכנים שלצערנו כרגע לא יכול היה להגיע, הוא בדרכו מהעבודה, הוא עובד בחברת הגיחון בירושלים, וכשדיברנו הוא גם הציע, אני לא יודעת מי מתכנן את הפארק, אבל הוא דיבר איתו, אברהם בלאו, נדמה לי קוראים לו, והוא אמר, בירושלים יש הרבה מקומות שעשו בהם מאגרי מים בתוך פארקים, אבל השקיעו את זה בתוך האדמה. יכול להיות אפילו, אני לא כל כך מבינה הזה, אבל הוא אומר שלפעמים העלויות הן פחותות, כי אז מקיפים את זה במתכת ולא ב - - -

עודד רביבי: אברהם בלאו, כבודו במקומו מונח - - -

שרון צובל: לא אברהם הציע, השכן שלנו.

עודד רביבי: אברהם בלאו הוא מהנדס המים של משרד השיכון, אברהם בלאו הוא יועץ המים של המועצה, מיום שאנחנו מכירים אותו. תשימו לב שכרגע בעבודות החציבה של הסלע מתחילה להיווצר הטבעת של מאגר המים, למה? כי חישבו בדיוק באיזה גובה הוא צריך להיות כדי שהוא יוכל לספק את המים למקומות שבהם הוא צריך. אני לא יכול לרדת איתו למטה, בחנו את זה, זה צריך להיות על הסלע, כמעט שלא מורידים את הסלע במפלס שבו עומד מאגר המים. לכן אנחנו מנסים להוציא את זה, אין לנו אינטרס שזה יישאר שם.

דובר: הפארק יהיה בעצם יותר נמוך מהמפלס של ה - - -

עודד רביבי: כן.

דובר: משמעותית בעצם.

עודד רביבי: כן. תזכיר לי, מחר בבוקר אני אגיד לטרקטור להתחיל להדביק את הסלע מחדש.

דבורה מלכי: ועם מדרגות הברזל אז...

אברהם בן צבי: עודד, רק כמה הערות, אחת, הערה של עורכי הדיון, אני פה יושב בתקן של - - -

עודד רביבי: אתה עושה לעצמך פרסומת בחינם כל פעם מחדש. 'אני עכשיו כבר לא - - - אני עכשיו בחברה שאסור לי לקחת לקוחות', הבנו.

אברהם בן צבי: אני פה על תקן של תושב הזית וגם כחבר בוועדה לאיכות הסביבה. כחבר ועדת איכות הסביבה אני חושב שגם אם ההחלטה הזאת היא לא החלטה, אולי מן הראוי שהוועדה לאיכות הסביבה תבחן את ההשפעה הסביבתית של העניין הזה. אני רק מעלה את זה כהצעה. דבר שני, לגבי האמירות, אני שמח שכולם קוראים את הליסטים למיניהן, האמירות על שם של מי רשום. אם באמת זו החלטה מ-1992 אז זה רשום על מי שהחליט ב-1992. לא היה בפרוטוקול אזכור, לא שמי ולא לאף אחד מהנוכחים. ב-1992 היה ראש מועצה, גם חברי מועצה וגם מהנדס והם ככה חשבו שזה מן הראוי לתכנן מאגר מים כמה מטרים מ-150 משפחות ועל בסיס זה אי אפשר לשנות את ההחלטה? בסדר. זה רשום על שם, נעשה את השלט על שם ולא על השמות של האנשים פה. וגם למען הפרוטוקול, התושבים שכתבו כתבו במפורש שהמועצה הנוכחית, או ראש המועצה הנוכחית דאג להזנת מאגר המים לחורשה וצריך לעשות את הכול כדי להזיז את זה לחורשה. לעניות דעת כמה מהתושבים, חלק נכבד מהתושבים, אפילו לבחון פתרונות זמניים חליפיים עד להסדרת הקרקע.

עודד רביבי: אני רק רוצה להגיד עוד תיקון אחד מבחינת הטעויות שפורסמו בשימונת התפוצה. שטח מאגר המים לוקח 15% משטח הפארק, לא שליש ולא שני שליש. 15%.

דובר: אפשר לראות את המיקום ואת הצורה של זה?

אברהם בן צבי: אבל הגובה והקוטר זה נכון, מה ש - - -

עודד רביבי: את זה לא בדקתי, אברהם, אני סומך על הנתונים שאתה מפרסם.

דובי שפיר: עודד, שתי שאלות הבהרה. אמרת שהחורשות באפרת הן לא שטח אדמות מדינה, אז אני שואל את זה לגבי התאנה, שם איך פתרנו את הבעיה בזמנו?

עודד רביבי: יש גם בתים באפרת שבנויים על אדמה.

דובי שפיר: הבנתי, שאלה שנייה. האם אפשר לבחון כלכלית מול משרד השיכון, במידה שלא יאושר החורשה של הזית, להנמיך בשניים-שלושה מטרים או כמה שאפשר את המאגר ולפצות את זה בהכנסת משאבות? שבוודאי זה כרוך בעלות כספית שאולי משרד השיכון מוכן לה?

עודד רביבי : זה לא רק כרוך בעלות כספית, זה כרוך גם באופן התחזוקה ובניסיון. בסופו של דבר הרעיון של מאגרי המים, ולא בכדי הם ממוקמים בכל שכונה ובכל עיר, בראש הגבעה, זה הדבר הכי בולט, כדי שהם ייתנו מענה בצורה של גרביטציה. במקרה שיש לך משבר חשמל, כשאיך לך משאבות, אתה לא רוצה שהמים יהיו לכודים בתוך המיכל הזה ואתה לא מסוגל להוציא אותם. גם בתאנה זה עומד בסוף בראש הגבעה, במקום הכי בולט באפרת, בצורה הכי מכוערת.

דובי שפיר : שם זה לא קרוב לאף בית.

עודד רביבי : אין ויכוח.

אבישי סרור : שאלה ראשונה, כרגע זה רק עבודות תשתית, זאת אומרת רק מכינים את הקרקע, לא מתחילים לבנות את המאגר?

עודד רביבי : כרגע מה שאתם רואים בשטח זה עבודות חציבה. עבודות החציבה כרוכות בהנמכת מפלסי הקרקע בשביל הפארק, בשביל העמדת מאגר המים על הבמה, שיהיה לו, באמצע הפארק. עבודות התשתית כרוכות גם בהבאת קווי מים לנקודה הזאת. משרד השיכון עושה את כל הדברים האלה כאילו הוא בונה שם את המאגר, הוא אומר לי, 'עודד, אנחנו נלך איתך עד הרגע שלא נוכל לחכות לך יותר, או שאתה מביא לנו מסמך בעלות על הקרקע, או שאנחנו מחויבים להמשיך לבנות פה את המאגר'. כמו שהוא נערך פה ואתה שואל אותי, מה, הוא כרגע נערך בעבודות תשתית או שהוא בונה את המתקנים? הוא כרגע עושה את עבודות התשתית להכנת הפארק, אבל השלב הבא יהיה להתחיל לשים מצעים ובסוף להביא את המתקנים. אז אותו דבר גם פה, הוא כרגע מניח את כל התשתיות כאילו הוא בונה שם את מאגר המים.

אבישי סרור : אבל המאגר לא הולך להיבנות עוד חצי שנה, הוא הולך להיבנות עוד איקס זמן, הרבה יותר זמן.

דובר : מה, אתה מתכנן שזה ייגמר כשתהיה בדיור מוגן? זה לא יקרה.

אבישי סרור : לא, רק להבין.

עודד רביבי : המאגר מתוכנן להיבנות פחות או יותר באותה נשימה יחד עם הפארק, אולי טיפה אחרי זה. הפארק, אם אתם רואים את המרובע הדהוי, אז אתם רואים את הפארק. יש את החלקים שכבר פותחו - - - מאגר המים הוא במקביל לבית שם,

פחות או יותר מול בית הכנסת שעוד לא בניתם. בואו נעשה תחרות מי יבנה קודם, אתם את בית הכנסת, או אנחנו את מאגר המים.

דובר: התכניות שעברו אלינו דרך משה, אז ההמשך של הפארק שמתוכנן זה מגרש סקטים, רוב התושבים פה חשבו שמדובר על מתקני משחקים לילדים. במגרש סקטים, רוב האנשים פה לא באמת מביאים מה - - -

עודד רביבי: אם אתם רוצים למנות ועדה שתשב יחד עם משה על המתקנים בפארק, אין לנו שום בעיה. לדעתי כבר עשינו את זה.

משה בן אלישע: עשינו, פרסמנו, קיבלנו התייחסויות ושינינו מתקנים. זה לא מגרש סקטים, זה מתקני משחקים פה, חדשים. הייתה אופציה - - -

דובר: זה הפארק הקיים?

משה בן אלישע: לא, זה הפארק הקיים, לידו יבוא עוד אחד, ופה יש מתקנים נוספים וגם פה יהיו מתקנים נוספים והמגדל הוא פה.

דובר: מה זה? על מה מדובר?

עודד רביבי: כמו בתאנה, דבר עגול, גדול, מכוער, מגעיל, מלא במים. אני לא מבין, כנראה שלא דיברתי עברית עד עכשיו.

טוב, עוד התייחסויות שלא שמענו עד עכשיו?

דוברת: כשדיברת על לוח הזמנים דיברת על הדקה ה-90, כיוון ש - - -

עודד רביבי: הדקה ה-90, כנראה שהיא יותר ארוכה מאשר במשחק כדורגל, קוראים לזה fergie time, יש זמן הארכות. כל עוד לא התחילו לבנות את מאגר המים בפועל משרד השיכון אמר לי, 'עודד, אנחנו הולכים איתך ומעתיקים אותו'.

דובר: אפשר רק לראות את זה? איפה בדיוק המאגר?

עודד רביבי: המאגר, רבותיי, בפעם השלישית, משה, תשים את היד איפה שהמאגר ואל תזיז אותה, כדי שמי שלא - - -

דובר: מה העיגול הזה?

עודד רביבי: מגרש של משחקים, שם יהיו עוד מתקנים, ובין המאגר לבין המעגל יהיו עוד מתקנים. והדקה ה-90 זה עד שמתחילים לקחת מידות, להזמין את החומרים ולבנות פה את מאגר המים. אם הניחו את כל הצינורות, הבאתי להם מסמכי

בעלות, שאני יכול להעביר את הבריכה לחורשה, הם עושים את הכול מחדש בחורשה.

דוברת: האם המועצה לוחצת על הוועדה?

עודד רביבי: לא. אני לא יודע אם ללחוץ - - -

דוברת: אין לנו למי לפנות, אתם הכתובת שלנו.

עודד רביבי: אז אני אומר לך עוד פעם, כמו שאני לא יכול לפנות לשופט בבית משפט עליון,

'אני מבקש ממך לקבל החלטה', אני לא יכול לפנות לוועדה הזאת, זו ועדה שיפוטית. אני לא מתערב שם, אלה לא אנשים שאתה פונה אליהם ו - - -

דוברת: אבל הם מתכנסים? או שהם לוקחים את הזמן שלהם?

עודד רביבי: הם מתכנסים.

דוברת: הם מבינים את הדינמיקה שהולכת פה?

עודד רביבי: רבותי, הם כפופים לראש המינהל האזרחי. ראש המינהל האזרחי זה בן אדם

שאתו אני יודע לעבוד, גם הוא לא יודע להפעיל להם לחץ, כי למרות שהם מקבלים ממנו משכורת הם זרוע שיפוטית שיושבת בתוך המינהל האזרחי, הוא לא יכול להגיד להם 'עכשיו תקבלו החלטה כזאת או החלטה אחרת'. זו ועדה שיפוטית, שומעת אנשים כמו בהליכים של בית משפט, עם התנגדויות, עם כתבי בית דין, עם סיכומים ועם זה בסוף היא - - -

דוברת: לא, זה בסדר גמור, השאלה אם הם מתכנסים, או שנגיד הישיבה שלהם היא

בעוד שנה, ואז כבר אנחנו נהיה תקועים עם מגדל המים.

עודד רביבי: הם מתכנסים, זה לא הדבר היחיד על סדר היום שלהם. הבהרנו לראש המינהל

למה יש פה דחיפות ונחיצות, הוא מנסה בדרכים שלו לקדם את זה, אבל גם הוא מוגבל. זה הכול.

מנחם שפיץ: עודד, האם יש מקום לבדוק את גודל מאגר המים? האם אפשר להקטין אותו

בלי לפגוע בתועלת שלו?

עודד רביבי: אני מוכן לבדוק. אני מניח שמשדד השיכון לא נכנס להרפתקאות של לבנות

מאגר מים יותר גדול ממה שצריך. בדרך כלל זה בדיוק ההיפך, אנחנו כרגע במצב שתחנות השאיבה, תחנת הסניקה, שנבנתה מתחת לזית היא לא מספיק גדולה לתת מענה לתמר ולדגן. למה? כי ניסו לחסוך. עכשיו, כשבונים את התמר והדגן משדד השיכון צריך להשקיע עוד פעם בתחנת סניקה יותר גדולה. אני לא מאמין

שהוא נכנס פה לבניית מאגר מים יותר גדול ממה שהוא חשב על פי חוות הדעת של מהנדסי המים שצריך לשכונה. אבל אפשר לבדוק את זה, לא בדקנו את הנקודה הזאת.

אבי חזידה: עודד, אני הייתי רוצה להוסיף ואם אפשר גם לסכם. קודם כל אני מתקומם על זה שקראת לדיון הזה בזבוז זמן. העובדה היא שכל כך הרבה אנשים פינו מהזמן שלהם ובאו לשמוע וזה חשוב שהם ישמעו את עמדת המועצה, שעמדת המועצה היא איתם בעצם, זה חשוב. אני לא חושב שהיה פה איזה שהיא אינפורמציה מיותרת שאנשים פה קיבלו. זה היה חשוב שהם ישמעו לכולם והדיון הזה היה חשוב והיה לו מקום. על זה אני מתקומם.

מעבר לזה אין ספק שכולנו בעד שמאגר המים יזוז לגבעה ושיהיו יותר מגרשי משחקים. אנחנו לא נגד שום דבר, אנחנו בעד שאיכות החיים שלנו תהיה יותר טובה, אנחנו לא אומרים שהמועצה לא רוצה כמונו שתהיה לנו איכות חיים טובה ושיהיה לנו את מאגר המים מול הפרצוף. אנשים פה רוצים לשמוע ולראות מה עמדת המועצה, איך אפשר לעזור, אם אפשר לעזור וזה היה חשוב מאוד שהם שמעו פה קול ברור, שגם המועצה לא רוצה את המאגר הזה ושכרגע ככל הנראה אין יותר מדי יכולת להשפיע על הוועדה שצריכה לקבל את ההחלטה לגבי הגבעה המיוערת. וזה היה חשוב.

עודד רביבי: אבי, אתה יכול להתקומם, אתה כחבר מועצה, זכותך להעלות נושאים לדיון, אני רק אומר עוד פעם את מה שאמרתי בהתחלה. דבר ראשון אין פה דיון, כי אין על מה לנהל את הדיון, ודבר שני, אני גם לא אמרתי שום דבר חדש שלא מופיע בפרוטוקול של ישיבת המועצה הקודמת, גם אז אמרתי בקול ברור, שלא משתמע לשתי פנים, שאני מתנגד ואני פועל להזזת מגדל המים ולבוא ולהגיד לאנשים, 'בואו תפעילו לחץ על המועצה, בואו תשמיעו את קולכם כדי שהמועצה תזיז את מגדל המים', כאשר לי אין את היכולת להזיז את מגדל המים ולי אין חלופה למגדל המים ואני אומר שאני בעד להזיז את מגדל המים, זה הטעיה של הציבור וזה גורם לבזבוז זמן. רוצים לשמוע את דעתך? מוזמנים לשמוע אותי, אנשים פנו אליי בפייסבוק, פנו אליי במייל והבעתי את דעתי. לנהל עכשיו את הישיבה הזו במשך שעה על משהו שהוא לא משנה, כלומר לא יצאנו עכשיו פה עם משהו שהוא שונה ממה שהתחלנו לפני שעה. זה נאמר בישיבת המועצה לפני חודש ואנחנו

חוזרים על זה עכשיו עוד פעם. אבל אתה, זכותך כחבר מועצה להעלות את זה לדיון, בבקשה, בסדר.

אבי חדידה: אני פועל כשליח ציבור ואני העליתי את הנושא הזה לבקשה ישירה על ידי התושבים. אני לא דחפתי אותם לבוא - - -

עודד רביבי: הציפייה שלי ממך, אבי, הייתה כנציג ציבור וכחבר מועצה לבוא ולהגיד לכל אותם אנשים שפנו, 'עודד רוצה להזיז את מאגר המים, אין מה להפעיל לחץ על עודד, זה לא נכון לבוא לישיבת המועצה, כי בסופו של דבר המועצה עושה כל שביכולתה להזיז את מאגר המים'. זה לא נאמר ולכן הבעתי את אכזבתי, אבל בסדר.

דובר: אני חושב שצריכים לשמוע את הקול של המועצה ולא שמענו את זה.

עודד רביבי: זה נאמר בישיבת המועצה האחרונה.

דובר: זה לא אישי נגדך, רוצים לשמוע שאתם - - -

עודד רביבי: הפרוטוקול עוד לא פורסם אז הם באו לשמוע את הדברים. לא קרה שום אסון, לא לחברי המועצה, לא לראש המועצה, לא לאנשים.

אבי חדידה: עודד, מעולם לא אמרתי שהמועצה נגד, אבל בפירוש אנשים ששאלו אותי כאן מה נאמר - - -

עודד רביבי: אבי, מה עם עניין הפיצוצים?

אבי חדידה: זה הנושא הבא

עודד רביבי: אז יאללה, את הסיכום נעשה בסוף.

מנחם שפיץ: אבי, המשפט שאני רציתי להוסיף זה שבעצם חברי המועצה, אנחנו גם בני אדם, גם עם מוח וגם עם לב וגם עם הרגשות, אז נכון מגיע לכל תושב לשמוע ולהבין, בלי שום ספק, אבל כשזה מלווה עם התבטאויות חריפות - - -

אבי חדידה: אני לא שותף להן.

מנחם שפיץ: אני לא מדבר עליך, אני אמרתי שאנחנו, חברי המועצה, גם בני אדם, ומגיע לתושב הכול, אבל כשזה מלווה עם משפטים שהם בכלל לא לעניין ולא יודע מה, אז - - -

אבי חדידה: אני מסכים.

עודד רביבי: טוב, רבותיי, מיצינו.

דובי שפיר : מנחם, אנחנו לא צנזורים של אף אחד, אנשים מתבטאים איך שהם מתבטאים וזהו.

מנחם שפיץ : סליחה, מותר לי כחבר מועצה להגיד שאני - - -

דובי שפיר : זה אפילו נרשם בפרוטוקול מה שאמרת.

מנחם שפיץ : שאני מותקף במרכאות ברחוב על דברים שאין להם דמיון.

דובי שפיר : זה המחיר שמשלמים אנשי ציבור.

אבי חזידה : מנחם, אני מתנגד למילים שהן לא בעניין, ושוב, אנחנו פועלים פה מתוך ניסיון לשפר את איכות החיים שלנו ולא מעבר לזה.

עודד רביבי : אבי, הנושא הבא שלך.

אבי חזידה : נושא העבודות, שוב על הפארק, שסמוכות לגני הילדים. בישיבה הקודמת הנושא הזה גם כן עלה לדיון ונאמר שאנחנו נפנה אל הקבלן ושבעות הפעילות של הגנים הוא יפעל לא לעבוד בסמיכות לגן אלא בצד שיותר קרוב לבתים ויתלה שילוט, יגביה את הגדר וייבחנו אופציות נוספות מעבר לחציבה. במהלך החודש שעבר אני בכל אופן, באופן אישי, שוב, הילד שלי לומד שם, בגן של סילבי, ואנחנו לא ראינו שום שיפור מבחינת הבטיחות של הילדים שלנו, מבחינת איכות האוויר שהם נושמים שם ומבחינת הרעש. אני יודע וגם ביקשתי כמה פעמים, גם יהודה הגיע לבקר שם וגם משה בן אלישע, מהנדס המועצה הגיע לבקר, ומה שקרה זה שהקבלן פשוט זו כמה מטרים ולמחרת חזר שוב לאותו מקום.

נראה שאנחנו לא מצליחים לאכוף עליו את התנאים שאנחנו מבקשים כדי לשמור על שגרת היום התקינה בגנים של הילדים מבחינת הבטיחות שלהם. לכן אני מעלה את זה שוב. במהלך החודש הורים גם פנו וצילמו ואמרו במיילים, כולל הגנת של הגן, סילבי, במיילים להורים, וגם אתמול, בצעד של הגיעו מים עד נפש, היא התקשרה למנהל המחלקה שלה ולממונים עליה פה במחלקת החינוך ודרשה שהם יגיעו מיד לאתר. אני יודע שאתה גם הגעת בבוקר ובחנת את העניין מקרוב. ביקשתי להעלות את הנושא הזה שוב ולשמע מה אפשר לעשות בנושא הזה, איך אנחנו שומרים על הביטחון של הילדים בגן, על הרעש, שלא יהיה רעש מוגזם. איך אנחנו מאפשרים לגן הזה לתפקד בזמן העבודות, כשאנחנו, אני לפחות חושב שהעבודות האלה הכרחיות, אנחנו צריכים את הפארק הזה בסוף. אז אני מעלה את זה שוב לדיון, איך אנחנו מונעים את הנזקים האלה.

- דבורה מלכי :** אבי, כמה ילדים לומדים שם באזור?
- אבי חזידה :** 120. הגן של סילבי, לדעתי הוא 33 ילדים.
- דבורה מלכי :** ארבעה גנים?
- אבי חזידה :** כן, אבל מי שממש סובל זה הגן של סילבי.
- דבורה מלכי :** גן אחד?
- אבי חזידה :** כן, הוא ממש סמוך. מעבר לזה יש עבודות, גם כשהקבלן עובד בסמיכות לבתים של ברקן. כאן אפשר לראות את זה בתמונות, אתה בטח קיבלת את זה במייל, הוא ממש מסכן, הוא עובד מעל החניות, בין הבניינים של ברקן, הוא ממש מסכן את האנשים שנמצאים שם בחלונות. יכול להיות שאולי צריך לבקש ממנו להגביה את הגדרות.
- שרון צובל :** אין שם גדר.
- אבי חזידה :** לא, יש גדר נמוכה.
- שרון צובל :** אין עכשיו גדר, לא כדאי לאף אחד מהאנשים שם לחנות, פשוט האבנים נופלות על ה - - -
- אבי חזידה :** בתמונה הזו רואים שהוא עובד ממש בסמוך למרפסת של בית. תראה את העפר והאבנים שעפים לכיוון המרפסת. אני לא יודע, אין לי את הפתרון איך אנחנו מאפשרים לקבלן להמשיך לעבוד על החציבה ולפתור את הבעיות האלה. לכן אני ביקשתי להעלות את זה לכאן ולשמוע מה יש לך להציע.
- עודד רביבי :** מה, אני יותר חכם ממך?
- אבי חזידה :** יכול להיות.
- עודד רביבי :** לא יותר חכם ממך.
- אבי חזידה :** אולי חברי המועצה. אולי משה בן אלישע.
- מיכאל דהן :** צריך לקחת בחשבון שיש עוד 20 יום לסוף שנת הלימודים. קייטנות, דיברנו על זה בישיבה הקודמת שמעבירים את הקייטנה למקום אחר, את אותם הילדים שנמצאים שם.
- אבי חזידה :** זה פתרון. בסדר.
- מיכאל דהן :** לבנות את הפארק חייבים, אני חושב שזה לרווחת התושבים וצריך להיות, איך אנחנו ממזערים את הנזקים ואיך מדברים עם הקבלן. אם הקבלן הוא לא ממושמע - - -

אבי חדידה : ככל הנראה הוא לא ממושמע. זאת הסיבה ששוב העלינו את זה.

מיכאל דהן : מה עם הפתרון שהעלינו בישיבה הקודמת, על הסיפור של הפיצוץ?

עודד רביבי : מומחי הפיצוצים לא אישרו בגלל הסמיכות לבתים. תראו, רבותיי, זה הכול עניין של לטענתי גישה ואיך מסתכלים על הדברים. לטענתי, הקבלן הוא כן ממושמע, אין מצב שאנחנו קוראים לו והוא לא מגיע תוך דקה בכפוף לאיפה שהוא נמצא, אבל הוא ישר נענה לבקשות שלנו וישר מגיע. זו שרשרת. יש קבלן שזכה במכרז, יש לו קבלני משנה, לקבלני המשנה יש טרקטוריסטים שעובדים על בסיס יומי, ולא כל אחד נמצא באותה רמת שליטה. אנחנו בחודש האחרון נמצאים שם ברמה יומיומית, ברמות של פיקוח משתנות, מהשומר בגן הילדים עד ראש המועצה בכבודו ובעצמו. אנחנו לא מדווחים לכם כל פעם שאנחנו מגיעים לשם, אנחנו לא דופקים שם כרטיס נוכחות, אנחנו מתעסקים עם זה הרבה מאוד זמן.

אין פתרונות קסם, אנחנו עם אצבע על הדופק כל הזמן. יש תקלות, יש אבנים שנופלות למקומות שלא צריכים ליפול, לומדים מזה, עושים עוד פעם ישיבה, עוד פעם תיאומים, עוד אמצעי בטיחות, עוד זוג עיניים שמפקח. אין לי פתרון קסמים להפוך את הסלע הזה לחמאה, לבוא עם סכין שמורח מרגרינה ולגלח את זה. אין לי. אנחנו מנסים לנתב את שעות הפעילות לשעות מאוחרות יותר, מנסים לשנות את זה בתחומי העבודה שלו, בסופו של דבר יש מקומות שחייבים בהם לעבוד מתי שהוא. אי אפשר להתחיל לעבוד בארבע וחצי אחר הצהריים ולצפות שהעבודה הזאת תיגמר מתי שהוא, כי בשש וחצי כבר תינוקות הולכים לישון ובשבע אנשים כבר רוצים שקט. ב-28 בחודש אנחנו נכנסים לרמדאן, ברמדאן תהיה לנו עוד פחות שליטה על העובדים. אנחנו רוצים לגמור את זה כמה שיותר מהר, כאשר מבחינתנו יש שני דברים שעומדים לנגד עינינו. דבר ראשון זה הבטיחות ואנחנו לא מתפשרים על זה, וגם אם קורות תקלות זה לא אומר שאנחנו מזלזלים בביטחונם של הילדים ושלא אכפת לנו מילדי הגנים. אנחנו אומרים את זה ואנחנו מנסים להקפיד על זה ושולחים לשם את כל מי שרק אפשר כדי לדאוג לבטיחות. הדבר השני זה שאנחנו רוצים לגמור את זה כמה שיותר מהר, כדי לגאול את כולם מהרעש הזה. אני בטוח שלאף אחד מהתושבים הרעש הזה לא כיף, האוויר לא נחמד עם האבק שלו ותאמינו לי שלי לא כיף לקבל

את התלונות שלכם ולהיכנס לגן ילדים ולראות 36 ילדים שכל מה שיש להם לספר לי על הטרקטור שעובד זה שהוא עושה רעש והוא זורק אבנים לגן בלי רשות. וגם לא רואים את האור בקצה המנהרה ולא יודעים לקחת את האירוע הזה ולמנף אותו ולהסביר, 'הנה סוף כל סוף נבנה הפארק' ויהנה הולך להיות פה מאגר מים אולי'. היום גננת פתחה עליי פה, כאילו איך בכלל אני בונה שם מאגר מים וזה אמור להיות פארק. בנוכחות הילדים. אז גם זה משדר מסר בסוף לילדי הגן, ואמרתי לה 'זה לא במקום', אפשר גם את מאגר המים, אם בסוף לא תהיה לנו ברירה לבנות אותו שם, לבוא ולהסביר לילדים איך פעם היה מצור בירושלים ואיך לא היו מים בירושלים. להפוך כל דבר לאלמנט חינוכי. בסוף הכול העניין של גישה.

לי יש אינטרס לגמור את זה כמה שיותר מהר ובטח שבאפס נפגעים, אני לא לוקח שום סיכון בנושא הבטיחות. עלה הסיפור של הפיצוצים, היה מקצר לנו את זמן העבודה לשישית, יועצי הבטיחות אמרו 'אין אישור'. אין אישור, אני לא אכנס שם לפיצוצים, אני לא רוצה שום דבר שיקרוס ולא שייסדק ולא שחלילה ייפול משהו.

שם אנחנו נמצאים. מי שחושב שיושבים פה חבורה של אנשים קרי לב שלא אכפת להם ושהם נהנים לראות ילדים ברעש, צר לי לאכזב אותו.

לגבי הקייטנות אנחנו בוחנים, אנחנו גם שם עם אצבע על הדופק. נראה בסוף בדיוק את נתוני הרישום ונראה בדיוק איפה נמצא הקבלן מבחינת העבודות. ההערכה הראשונית שלו הייתה שייקח לו ארבעה חודשים לפוצץ את זה, לפרק את זה. אתם שואלים אותי, ממה שאני רואה בשטח, ההנחה שלי שתוך שלושה שבועות הוא כבר לא שם. הם עובדים בקצב הרבה יותר מהר, תראו כבר מה הם הצליחו לגלח בשבוע וחצי הזה שהם עובדים, כשהיה לנו באמצע גם שבועות, ואנחנו מנסים לדחוף כמה שיותר עבודה ולגמור את זה.

אל תתפסו אותי במילה, אני מוקלט, זה מתומלל, בסופו של דבר גם לו יש אינטרס ללכת משם כמה שיותר מהר וזה חלק מהאליה וקוץ בה, כי אם אני מגביל לו את שעות העבודה והוא עובד בקבלנות, אז הוא מנסה כל הזמן להזדנב ולהיכנס כשאני לא משגיח.

אנחנו גם עושים טעויות. למשל ביום חמישי היה אסרו חג, היו רק עשרה ילדים בכל המתחם, אמרנו לו 'בוא תרכז מאמץ ותעבוד יותר כי יש מעט ילדים', יצא מישהו מאנשי הצוות של הגנים, אמר, 'היום אתה לא יכול לעבוד, כי יש פה קייטנה', הוא הפסיק את העבודה, אז הפסדנו יום עבודה. אנחנו עכשיו ברמת בחינה של הדברים עם צוות הגנים. עד סוף החודש מתוכננים שני ימי טיולים, אנחנו מנסים לרכז בימים האלה יותר עבודה ויותר כלים. את הצהרון מהגן של סילבי העברנו לגן הדרומי יותר, כדי שהוא לא יהיה בקו הרעש.

אנחנו כל יום מנסים לבדוק מה אפשר לעשות כדי למזער את הסבל ולראות בסוף את האור בקצה המנהרה, ומי שלא מבין את זה, אז אני שמח שבאתם לשמוע את זה. יושב פה בן אדם שיש לו לב ויש לו דם ויש לו ילדים והוא לא נהנה לראות ילדים הולכים לגן וסובלים מרעש.

כן, אבי, נושא הבא.

אבי חדידה: הנושא הבא זה נושא המעון החדש בזית. התבקשתי על ידי מנהלת המעון להעלות את נושא האכלוס שלו כאן בישיבה. לצערי הרב היא לא הגיעה, כמו שהיא חשבה להגיע.

עודד רביני: תודה רבה לכל התושבים שעוזבים אותנו, ומי שיש לו שאלות מוזמן לפנות אליי באופן ישיר ולשמוע את קולי לא פה בערב חגיגי. אני אשמח לתת תשובה לכל מי שרוצה לשמוע.

אבי חדידה: נושא האכלוס של המעון הוא קריטי מבחינת קבלת סמל מוסד, שיאפשר להורים להגיש בקשות להנחות למשרד התמ"ת. לדברי מנהלת המעון, היא יכולה להיכנס כבר מחר בבוקר, ברגע שיהיה לה אישור קבוע. מה שמפריע כרגע זה שאין טופס 4 קבוע. נכון? אין לה אישור אכלוס קבוע.

משה בן אלישע: יש לה.

אבי חדידה: היא טוענת שלא.

משה בן אלישע: אני אסביר.

עודד רביני: דקה, משה, תן לו לגמור להציג את כל המגדל ואחר כך נפורר אותו לאט לאט.

אבי חדידה: בשמחה רבה. הנושא הזה הוא קריטי מבחינה שאנחנו, ההורים, צריכים לקבל כמה שיותר מהר סמל מוסד כדי שהם יוכלו להגיש את הבקשות ואם סמל המוסד יתקבל רק בתחילת השנה ויש איזה שהוא תהליך שהם צריכים לעבור

מול משרד התמ"ת, התהליך הזה יכול לקחת כמה חודשים שבהם ההורים יצטרכו לשלם מחיר מלא, שזה עול כבד מאוד על הרבה הורים. אני לא הצלחתי להבין בדיוק ממנה איפה הבעיה לקבל את האישור הקבוע והתבקשתי על ידה להעלות את זה בישיבת המועצה וכך עשיתי, כדי לשמוע את משה, אם הוא יוכל להאיר לי - - -

עודד רביבי: לפני משה. הגישה מרגיזה.

אבי חדידה: שלי?

עודד רביבי: בהנחה שיושבים פה אנשים שנהנים לראות תושבים סובלים, שנהנים לראות - - -

אבי חדידה: זאת לא הגישה, עודד. סליחה, אתה מאשים אותי במשהו ש - - -

עודד רביבי: זה כן. אבי, אני לא הפרעתי לך.

אבי חדידה: טוב, אוקיי.

עודד רביבי: אתה בא ומסביר לי מה העול הכלכלי של ההורים שיצטרכו לשלם מחיר מלא

עבור המעון כי הם לא מקבלים הנחה. אין לי ילדים במעון? אני לא יודע את זה?

אבי חדידה: אני לא מאשים אותך על זה.

עודד רביבי: אבי, תן לי - - -

אבי חדידה: אני לא מאשים, אני מסביר לחברי המועצה האחרים. עודד, מאז שפנית אליי

להציג את הנושאים שביקשתי להעלות בישיבה המועצה הזאת אתה לא מפסיק

לנגח אותי על זה שהעזתי להעלות את הטענות האלה.

עודד רביבי: אני מסביר לך בדיוק למה.

נעמה טל: גם מעבר לזה, עודד, יש חשיבות לזה שאנשים ישבו פה ושמעו את הדברים מפי

הגבורה. אוקיי?

עודד רביבי: אז תודה רבה על שעת החינוך של המחנכת.

נעמה טל: לא, לא שעת חינוך של המחנכת, אבל אתה מזלזל פה בכל מי ש - - - אתה מזלזל

פה. נכון, אולי היו דברים פוגעניים, אני לא עקבתי אחרי זה, אני לא בזית, אולי

נאמרו דברים שהם לא אמורים להגיד - - -

אבי חדידה: ואני נגד דברים פוגעניים, שלא יהיה פה טעויות, אני לא אחראי - - -

נעמה טל: אבל זה שהתושבים רוצים לפגוש את חברי המועצה, גם אם הם לא יכולים

להשפיע, גם אם זה לא דיון כי לא התקבלה פה החלטה, יש לזה חשיבות,

שקיפות, כל מי דברים שאתה דוגל בהם, זה נורא חשוב שהם היו פה.

עודד רביבי:

תודה רבה על שעת החינוך, אני מודה לך.

נעמה טל:

זה לא שעת חינוך, מותר לי להביע את דעתי.

עודד רביבי:

זו שעת חינוך. יש משהו שמקומם בגישה שאתה שואל מנקודה שלא בוא תסביר לי למה המעון לא נפתח, אלא אתה נותן לי הרצאת מוסר שאני לא מבין את העול הכספי על ההורים ואין לי שום אינטרס לפתוח את המעון בזמן. המועצה המקומית אפרת השקיעה 1.8 מיליון בבניית המעון לא כדי שהוא יישב כאבן שאין לה הופכין. נכנסנו להרפתקה הזאת כדי לתת מענה לתושבים, כדי לעזור להורים שרוצים לצאת לעבוד, כדי להביא סמל מוסד של התמ"ת, כדי שיקבלו הנחה. כל זה ידענו ביום שהחלטנו שאנחנו בונים את המעון. לא בניתי את המעון כדי לעשות טקס חגיגי, חנוכת בית עם נפתלי בנט, לסגור אותו ושיעלה עוד פעם אבק. זאת נקודת המוצא שצריכה להיות ולטענתי, בגישה שאתה מציג את הדברים, היא לא נמצאת שם.

מנהלת המעון, כבודה במקומה מונח, שוגה בזה שהיא פונה אליך ואני אסביר לך גם למה. מנהלת המעון קשורה לרשת, היא מקבלת משכורת מרשת, לרשת הזאת יש נהלים איך להיכנס למבנה ומתי להיכנס למבנה. היא רוצה לדעת למה היא לא נכנסת למבנה? שתפנה לרשת שלה ושמנכ"ל הרשת שלה ייתן לה הסבר למה הוא לא מאשר להיכנס למבנה. אני מבחינתי סיימתי את כל מה שאני צריך לעשות כדי להעביר את המבנה לרשת. סיימתי.

אבי חזידה:

מבחינת יועץ בטיחות של המועצה שאמור לבקר שם?

עודד רביבי:

סיימתי הכול. הדבר היחיד שנשאר זה כיבוי אש, שהוא לא עובד אצלי, יש לו לוי"ז, שהוא בא לעשות ביקורים באתרים, הוא קבע תאריך שהוא הולך לבוא לפה וכשהוא יבוא לפה אז הוא יקבל את זה. כדי לקדם את התהליכים המועצה חרגה ממנהגה ונתנה טופס 4 זמני, כי אנחנו מבינים שאנחנו עומדים כבר בכל הקריטריונים, כי אנחנו רוצים לקדם את הפתיחה של המעון, כי אנחנו רוצים שהורים יקבלו הנחות כבר היום, כי אנחנו רוצים לפתוח את הרישום למעון, כי אנחנו רוצים לראות ילדים שנהנים שם. את כל זה כבר עשינו, אני לא יודע להנפיק טופס כיבוי אש. לא יודע. דוד הדרי, מנכ"ל הרשת, לא מוכן להיכנס עד שהוא מקבל חתימה של כיבוי אש, וזכותו, ואני לא מטיל בזה דופי, אבל זו

התנהלות בין המנהלת לבין הרשת. אני לא יכול לעשות דברים שזה לא הסמכות שלי.

דובר: ללחוץ על כיבוי אש?

עודד רביבי: אנחנו איתם במעקב יומיומי. זה לא המקום היחיד, הם תוקעים אותנו במתנ"ס, לתת לנו אישור כיבוי אש לאירועים של מעל 700 איש. בואו, אנחנו לא נהנים לראות שהדברים תקועים בבירוקרטיה ואנחנו בטח שלא מתבטלים בלשבת ולראות איך הבירוקרטיה קוברת אותנו, אבל כשאנחנו נדרשים בסוף לחלק את הזמן שלנו, ומשה בן אלישע צריך כל יום שלוש שעות ללכת לדבר עם הורים בגני הילדים בזית, אז יש לו פחות זמן לרדוף אחרי כיבוי האש כדי לקדם אותו למעון. מה לעשות, יש רק 24 שעות ביממה.

אבי חדידה: אוקיי. ראשית, לפי מה שאני הבנתי ממנה המועצה לא השלימה את ה - - - נקודה שנייה, זו הסיבה שהעליתי את זה, המועצה לא השלימה את הדברים ולכן העליתי את זה, כדי שנשמע. זה שאתה אומר שהמועצה סיימה את חלקה בכל האישורים שצריכים להתקבל מהמועצה ומבחינת המועצה הם יכולים להיכנס, אז בסדר. בסדר גמור, לא קרה שום אסון ששמענו את זה. זו הסיבה שהעליתי את זה, כדי לשמוע את זה.

עודד רביבי: אבל אתה לא העלית את זה ככה. במקום לשאול עוד פעם - - - עזוב, אתה יודע מה? אני לא אלמד אותך, תמשיך להתנהג בדרך שלך ונראה לאן תגיע בסוף. בסדר, הבנתי.

אבי חדידה: אני רוצה לסיים. אני אומר ככה, אם הבנת מדבריי, אם הובנתי לא נכון, שיושבים כאן אנשים שהם לא רגישים מספיק לסבלם של תושבי הזית, אז לא כך הדבר. אני מוקלט ומתומלל. אני לא אמרתי ולא התכוונתי בשום צורה ואופן להגיד שאתה לא מבין את המצוקה של ההורים, המצוקה הכלכלית, אם הם לא יקבלו את סמל המוסד. אני הסברתי לכל חברי המועצה ולפרוטוקול את הדברים. אולי מישהו מכס לא מכיר את העניין הזה של התמיכות של משרד התמ"ת ולא יודע את הפרוצדורה של סמל המוסד ולמה זה לא התקבל, אז כן היה חשוב להעלות את הדברים ולא חס וחלילה כביקורת. הדברים הועלו כדי לקבל את האינפורמציה, כדי לראות אם יש אפשרות לקדם את העניין מעבר למה

שתלוי במועצה ואולי אפשר לעזור. נכון שאין רשת, אבל פה יש לנו תושבים שצריכים את זה כמה שיותר מהר וזה גם חשוב שנדון בזה.

יהודה שויגר: אבל, אבי, זה מסוג הדברים שאתה לא צריך לחכות לישיבת המועצה - - -

עודד רביבי: עזוב, יהודה.

יהודה שויגר: אתה יכול לשאול את זה 24 שעות.

אבי חזידה: אין בעיה, ואני גם פונה אליכם, אתם יודעים את זה.

דובי שפיר: אם אני יכול להעיר הערה כוללת על כל השעה האחרונה, על האינטרס של כולנו,

של חברי המועצה, שהם בסוף נציגי ציבור ולא חשוב באיזה סיעה הם נבחרו

למועצה, שהם ייזמו דברים. אנחנו לא רוצים חברי מועצה שבאים פעם בחודש

לישיבת מועצה, מקבלים את הנושאים שקיבלו במייל מלשכת ראש המועצה וזה

הנושאים שדנים. אנחנו רוצים חברי מועצה מעורבים, ששומעים מה הציבור

אומר ומעלים דברים, חלקם נסגרים במיילים בין חבר מועצה לבין ראש

המועצה, או מכלל המועצה, וחלקם עוברים פה לדיון. אז אני חושב שזה טוב

לכולם שעלו נושאים, גם אם נושאים מסוימים קיבלו רקע במיילים של דיווחים.

בסדר, זה המחיר, כמו שאמרתי למנחם קודם, של אנשי ציבור. אני חושב שצריך

לעודד את זה, שחברי מועצה יעלו ולא לתת תחושה שאנחנו לא רוצים לשמוע

דברים אלא הכול להיסגר מחוץ למליאת המועצה.

עודד רביבי: אף אחד לא אמר שדברים צריכים להיסגר מחוץ למליאת המועצה. מאחר שיש

אנשים סביב השולחן הזה שסבורים שהיה מותר לשקר במערכת הבחירות, כי

בבחירות מותר לשקר ומפיצים גם עכשיו שקרים, על זה אני מתקומם. להביא

לפה תושבים עם מידע לא נכון, זה לא מקובל עליי. אני בא לפה להגן על אותם

תושבים שהגיעו בגלל שלא נתנו להם נתונים נכונים. לבוא ולחשוב שיש לי

אינטרס לראות שהמעון יהיה סגור, במקום לשאול אותי 'עודד, מה מעכב את

פתיחת המעון?' ולתת לי שיעור במוסר ובחינוך ולהסביר לי כמה כסף זה עולה

להורים, זה לא מקובל עליי. אתם רוצים, תקבלו את זה, אתם לא רוצים,

תמשיכו להתנהג כמו שאתם מתנהגים. הבנתי, זה הכול.

עוד דברים על המעון החדש? תודה רבה.

דבורה מלכי: רציתי לשאול אם איך שאתם מתארים את הבנייה ואיך שהאבנים מתגלגלות

לתוך הגן של הילדים, האם יש אפשרות להעביר את הגן הספציפי הזה למקום

- חליפי לשלושה שבועות. אני מנסה לחשוב אפילו על מקומות בזית, זה לא יהיה גן כמו שיש להם, אבל אולי זה יהיה שווה.
- מיכאל דהן:** השאלה אם הגננת מעדיפה את זה.
- עודד רביבי:** אני הייתי היום בגן, דבורה, בגן של סילבי, שהכי קרוב לטרקטורים. הילדים בסוף יצאו לחצר, שיחקו, צחקו, נהנו. אנחנו בוחנים אפשרויות איך לדאוג שהמתקנים גם לא יהיו מכוסים באבק. להעביר גן למקנה שהוא לא מיועד לגן, זה סבל עוד יותר גדול לילדים.
- דורון כהן:** עודד, יש בתמר גן ריק. אולי לקייטנה?
- עודד רביבי:** כן, קח את כל ההורים של הזית, תגיד להם עכשיו להסיע את הילדים לתמר.
- דורון כהן:** תשמע, יש להם אופציה.
- עודד רביבי:** אנחנו נראה - - -
- דבורה מלכי:** נכון, זה מצב של אופציה. אני הייתי מציעה את זה, ואם הוא לא רוצה, שישאר שם.
- דורון כהן:** אני לא מדבר על כל הקומפלקס, רק על הגן של סילבי.
- עודד רביבי:** אני מזכיר לכם, התמר זה גם אתר בנייה. תיכף משרד השיכון הולך לקטוע את הכביש שעולה לתמר, הוא הולך להתחיל להפנות את התושבים לדרכי עפר כדי לעלות לתמר. אנחנו גם לא נמצאים שם על קרקע יציבה.
- דבורה מלכי:** שלושה שבועות, זה מה שצריך. מה אנחנו? 9 בחודש.
- עודד רביבי:** לא, אבל יש שלושה שבועות קייטנה.
- דבורה מלכי:** אז זה אומר שאולי שלושה שבועות - - - אני אמרתי לנסות להציע פתרון. אם זה יוצא חצי חצי והם מתחילים לריב ביניהם, אז בסדר - - -
- אבי חדידה:** את כל הגן להעביר?
- דבורה מלכי:** כן, את הגן של סילבי, רק את הגן הדרומי, הצפוני.
- מיכאל דהן:** מספיק שהורה אחד מתנגד את לא יכולה לעשות את זה. נו, זה לא ברור?
- דבורה מלכי:** קודם כל יש דינמיקות בתוך קהל של אנשים ויש פסיכולוגיות. ברגע שאתה לא מציע פתרון אז אתה נשאר מול כולם. ברגע שאתה מציע פתרון, 1, 2, 3, ואז אנשים רואים את המורכבות הם יותר איתך בעניין הזה. תקשיב, יש לך כאן עניין פסיכולוגי, רואים שכל האנשים האלה באו למרות שהם יודעים שעודד וכולנו גם לא סובלים את מגדל המים הזה, אבל הם רצו לשמוע, הם רצו להגיד, הם רצו

להוריד מעליהם. מה, זה לא קורה לאחד מאיתנו ביום יום, שאנחנו אומרים גם דברים שאנחנו לא חייבים להגיד אותם? זה ברור.

עודד רביבי: דבורה, גן ילדים זה מוסד חינוכי שמחויב לעבוד על פי תקנים מסוימים, הוא מחויב לעמוד בדרישות בטיחות מסוימות. יש לנו את המבנה שהיה פעם הגן של סילבי, שצמוד למכולת, שהפך להיות מרכז כלי הקשה. אנחנו לא מכניסים לשם את ילדי הגן, כי הוא לא עומד בדרישות הבטיחות. אני לא רוצה למצוא את עצמי נותן פתרון להורים שמתלוננים על רעש ואבק במבנה שחס וחלילה בסוף תיסגר דלת על מישהו ואני אצטרך להסביר למה הפעלתי גן ילדים במבנה לא בטיחותי. זה לא פשוט. אנחנו עם אצבע על הדופק מבחינת הקייטנות לראות את אחוזי הרישום, הוגדר במפורש שהגן של סילבי הוא הגן שאותו מאכלסים אחרון בקייטנות, אבל בואו נראה איפה אנחנו נמצאים. אנחנו עדיין בתחילת יולי, עדיין אין נתונים סופיים לגבי הרישום, אנחנו עם אצבע על הדופק ברמה יומיומית מה קורה באשכול הגנים הזה.

אבי חדידה: מבחינת העבודות, מה שסוכם נכון להיום, זאת אומרת הבנתי שעד השעה שתיים הוא יעבוד יותר רחוק, זה נכון?

עודד רביבי: זה נכון שזה סוכם, אבל אני אומר עוד פעם, אני מיניתי ארבעה זוגות עיניים שידווחו לי אם הטרקטור חורג מגבול הגזרה שהגדרתי לו.

אבי חדידה: זה בסדר, השאלה מה - - -

עודד רביבי: הגדרנו להם עד שתיים להישאר כמה שיותר רחוקים מהגן. אז בא הקבלן ומעלה טענה, 'אין לי עכשיו ציוד גישה להגיע לקטע הרחוק יותר אם אני לא עובד סמוך לגנים'. אנחנו באמת ברמה של סנטימטר שם לבדוק איפה הוא יכול ואיפה הוא לא יכול ובאיזה שעות הוא כן יכול ובאיזה שעות הוא לא יכול. הגדרנו עד שתיים, באו ההורים של הצהרונים, 'אה, אז ילדי הצהרונים הם סוג ב', לא אכפת לך מילדי הצהרונים'.

אבי חדידה: לא, צריך למצוא פתרון, אבל - - -

עודד רביבי: לא, אני אומר לך, אבי, בסוף מה רמת התלונות.

אבי חדידה: אני יודע, בסדר, אני מבין, אני שומע, אני אומר שבגן של - - -

דובי שפיר: מה יהיה כשיהיה פה עיתון באפרת ויתקפו מעל דפי העיתון כל יום את ראש המועצה? מה תעשה אז?

- דבורה מלכי :** אנחנו לא צריכים עיתון.
- דובי שפיר :** די, לא קרה כלום, מותר למתוח ביקורת. זה בסדר.
- עודד רביבי :** אני נהנה מתקיפות עיתונאיות ואני נהנה - - -
- דובי שפיר :** אין היום עיתון באפרת שתוקפים את נבחרי המועצה.
- אבי חזידה :** אני רוצה לתקן, אני לא בא - - -
- דבורה מלכי :** רגע, ביום שישי יש גן, אבי? אולי אפשר להציע להם שיבטלו בשישי או שילכו למקום אחר בשישי, לא יודעת, משהו.
- אבי חזידה :** עודד, למשל הפתרון של הצהרון של סילבי, שיש להם שמונה ילדים, בני בתוכם, אפשר לקחת אותו לגן - - -
- עודד רביבי :** אז סיכמנו את זה, שהם עוברים.
- אבי חזידה :** אוקיי, מהיום, זה לא היה קודם.
- עודד רביבי :** מה לעשות? סליחה, למה זה קרה רק היום?
- אבי חזידה :** בסדר, אבל אני בספק אם זה לא היה עולה לסדר היום אז אם זה היה קורה יותר מהר.
- עודד רביבי :** לא, ממש לא קשור. למה זה עלה רק היום? אתה יודע למה רק היום התקבלה החלטה לגבי הצהרון של סילבי? כי סילבי ביום חמישי אמרה 'אני כבר יותר לא מוכנה להפעיל פה את הגן שלי'. עד אז היא סבלה בשקט, עד אז היא לא אמרה שזה מבחינתה מטרד.
- אבי חזידה :** לא בדיוק בשקט, לא נכון.
- עודד רביבי :** מה לעשות. בת שבע גרשינסקי אומרת 'אני לא שומעת את הרעש בגן אצלי, אני יכולה לתפקד'.
- אבי חזידה :** נכון, אצלה פחות.
- עודד רביבי :** אז מה לעשות? אבל אם אני לא מקבל דיווח מהשטח שאומר לי, 'אני חייבת למצוא פתרון, אני לא יכולה להפעיל את הצהרון פה, בוא תעזור לי למצוא פתרון', אני לא יוזם את זה מיוזמתי. אז סילבי באה ביום חמישי, אמרה 'אני לא יכולה', התכנסנו, ישבנו, הגננת בגן האחרון סוף כל סוף הסכימה להעביר לשם את הצהרון, כי גם כל גננת עם הממלכה שלה ולא מוכנים להעביר צהרונים מגן לגן. בסדר, אבל זה קורה. ברגע שיש הצפה של הדברים אז אנחנו יודעים לפתור אותם.

אבי חזידה : אבל אתה לא יכול להגיד שלא הצפנו את העניין. אני גם שוחחתי איתך, גם עם משה, גם עם יהודה. אתה לא יכול להגיד שאני לא הצפתי את העניין. כשראיתי שהעניינים מתמשכים החלטתי לבקש - - -

עודד רביבי : העובדות הולכות להימשך, אין שום בעיה.

אבי חזידה : בסדר גמור, אין בעיה עם זה, אנחנו לא רוצים לעצור את זה. אני אמרתי את זה גם קודם.

עודד רביבי : יהודה, היערכות לקיץ.

יהודה שוויגר : טוב, ממש בקצרה לגבי ההיערכות שלנו מבחינת חודשי הקיץ. אחת, אנחנו נערכים לכל הנושא של שיפוצים במוסדות החינוך ובבתי הספר. בדרך כלל בתקופה הזו של השנה אנחנו עושים ביקורת בטיחות בכל אחד מהמוסדות, יוסי שלוש עובר יחד עם כל אחד מהנציגים, גם בגני הילדים וגם במוסדות החינוך, עושים סיור בטיחות, שזה סיור הבטיחות השנתי שלנו, ובלי קשר אנחנו עושים גם סיור לתעדוף של כל בעיות השיפוץ. למעשה אנחנו מתחילים באיזה שהוא תעדוף פנימי של מחלקת חינוך, עוברים אחר כך גם למהנדס המועצה, למנהל מחלקת שפ"ע. ביום ראשון האחרון עם כל מנהלי המחלקות הרלוונטיים עשינו סיור בכל אחד מבתי הספר, עברנו ביחד עם כל אחד מהמנהלים ואבות הבית על כל הדברים שיש להם ברמת השיפוץ, אנחנו נקבל את הדברים, אנחנו נעשה איזה שהן הצעות מחיר, נעריך את כל הוצאות השיפוץ שהולכות להיות לקראת הקיץ, חלקן מתוכננות, חלקן לא, לכן אנחנו צריכים לראות את כל ההיקפים ואז להתחיל לאשר תקציבית גם את כל השיפוצים שאליהם אנחנו נערכים בקיץ ומבחינתנו לצאת לדרך. יש בזה איזה שהוא גאנט זמני מאוד ברור, מאוד מסודר. לקראת שבוע הבא אנחנו מאשרים את הדברים ואז הכוונה היא שב-1 ביולי אנחנו מתחילים את העבודות. יש גם תזמון בין כל אחד מבתי הספר והגנים, מתי נכנסים לניקיונות, מתי נכנסים לצביעה וכו' וכו'. הדברים מסודרים, מי שירצה אחר כך איזה שהוא פירוט.

דובי שפיר : כולל ההתייחסות לבית ספר קיץ?

דבורה מלכי : זהו, אתה עושה את זה במקביל?

יהודה שוויגר : אני תיכף מגיע לזה.

נעמה טל : וגם הסככות?

יהודה שויגר: למעשה ב'אורות עציון' בנים אנחנו נערכים לבנייה של אולם הספורט ולכן יש לזה גם משמעות מבחינת השיפוצים שהולכים להיות שם בקיץ.

עודד רביבי: גם שם כבר יש התנגדויות ועוד לא התחלנו. באמת, היום הגיעה התנגדות לבניית אולם הספורט.

דוברת: התנגדות של מי?

עודד רביבי: של שכנים.

יהודה שויגר: שגרים ממול. גם באורות עציון בנות, למי ששם לב בימים האחרונים, אנחנו כבר התחלנו לפנות משם את הקרוונים שנמצאים, כשהרצפה אמורה להגיע לפה, לאזור של מרכז שיינפלד, ומבחינתנו זה הבסיס למבנים נוספים שאנחנו הולכים להקים שם במרכז.

ביעשה חילי, למעשה בית ספר של קיץ שהולך להיות, אני מזכיר לכם שבלי קשר לבית ספר של הקיץ, שמדברת על תכנית של שלושה שבועות, יש לנו את כיתות התקשורת שבדרך כלל נמצאות וכיתות התקשורת בדרך כלל זה עד ה-15 באוגוסט. אנחנו רואים איך אנחנו במקביל לשיפוצים גם מקיימים את הפעילויות שיש לנו בתוך בתי הספר. ב'אורות עציון' בנים בדרך כלל הייתה שם איזה שהיא קייטנה שהייתה קבועה, קייטנה מתואמת יחד עם בית הספר, אז היא לא תהיה ואנחנו נערכים שם להמשך העבודות במקביל לזה שיהיה בית ספר של הקיץ.

נעמה טל: אז בית הספר של הקיץ יהיה בשלושת בתי הספר ?

יהודה שויגר: לא, היות שהחט"צ נמצאת ב'אורות עציון' בנות אז למעשה כיתות א' ו-ב' נמצאות רק בבית הספר של הבנות. הייתה לנו התלבטות האם לעשות את בית ספר של קיץ בצורה משותפת, זה אומר שאנחנו נרכז את כולם לאיזה שהוא מבנה אחד, נרכז אותם או ב'עשה חילי' או ב'אורות עציון' בנות ונשים את כולם באותו מבנה. קיבלנו על זה אישור של משרד החינוך. אנחנו כנראה לא נפעיל את זה ואנחנו נפעל באותה מתכונת של שני בתי הספר. בהתחלה זה התחיל בקול גמגום מבחינת הגיוס של המורים, אני שמח שלפחות בתקופה האחרונה זה עלה על הגל והרבה מאוד מורים פנו כדי להצטרף למיזם הזה ולמעשה ללוות אותו, כך שאם היו לנו איזה שהם חששות, לפחות בתחילת הדרך, כמה מורים באמת יצטרפו, אז

אנחנו עברנו את השלב הזה. נושא ההסעות ונושא השמירה וכל שאר הדברים שרלוונטיים, אלה דברים שאנחנו תפרנו בינינו לבין עצמנו.

דבורה מלכי : למה יורדים מהסיפור של לעשות את זה באותו מקום? אני מבינה שזו החלטה של המועצה.

יהודה שויגר : לא, בתי ספר בדרך כלל עושים את זה, הרעיון הוא להמשיך לשמר את מה שהיה במהלך השנה. אם אנחנו מדברים על מורים שממשיכים, ולכן התחלתי בזה שאנחנו דיברנו בהתחלה על מתכונת שדיברנו עליה, היא הייתה יכולה להיות של אולי איזה שהוא סטודנט יחד עם בן נוער שנמצא ולא בהכרח המחנך שלו, ואם היום אנחנו מדברים על הרבה מורים שלמעשה רוצים להמשיך את זה, הכוונה היא שמבחינתנו זה אותו מחנך שנמצא באותה כיתה יחד עם הילדים שלו והוא זה שמלווה אותם. אז במקום להוציא אותם מהמסגרת ולהתחיל לשנות גם את הנושא של ההסעות ולהתחיל להתאים אותם ולהרגיל ילד לשלושה שבועות בכיתות א'-ב' לזה שהוא מגיע בהסעות אחרות ואיפה הוא עומד ולאן הוא מגיע, אז זה ממשיך באותה כיתה, השאיפה היא עם אותם מורים, ומבחינתנו לזה אנחנו ייעדנו, לזה נראה לי משרד החינוך ייעד את התכנית הזאת, להמשיך את בית הספר במהלך הקיץ.

עודד רביבי : שני דברים להבהרה. הסיפור של הקרן לידידות, מבחינת אפרת הוא לא רלוונטי, מאחר שאנחנו באשכול סוציו אקונומי 7 ואנחנו לא מקבלים שום תמיכה מהקרן לידידות להפעלת הקייטנות. גם הרשויות שנמצאות באשכולות הסוציו אקונומיים שמקבלים תמיכה מהקרן לידידות לא מקבלים כסף מהקרן לידידות, מקבלים כסף ממשרד החינוך. הקרן לידידות מזרימה את הכסף למשרד החינוך.

מנחם שפיץ : מה הבעיה עם - - -

דבורה מלכי : אצלנו בבית הכנסת יצא פסק הלכה שאין להירשם לקייטנות המתנ"ס. מיד ביקשתי את תגובת המועצה.

עודד רביבי : רבותיי, זה לא נושא לדיון, כי אנחנו לא נפסוק פה הלכה בסיפור הזה. יש כאלה שמתנגדים, יש כאלה שבעד, או שלא בזה בעיה. אני לא מביע עמדה הלכתית פה כרגע, אני רק אומר לאלה ששאלו, באפרת אנחנו לא מקבלים את הכסף מהקרן לידידות. אני חייב לציין שיש גם רשויות שמקבלות כספים מהקרן לידידות בניגוד לפסקי הלכה של הרבנים של אותם יישובים, הם עושים את זה בעצימת

עיניים, אומרים שזה לא כסף מהקרן לידידות, זה כסף ממשרד החינוך והם הגיעו להבנה עם הקרן לידידות שהלוגו לא יופיע על הפרסומים, אבל הם מקבלים כסף למרות פסקי ההלכה שם. אצלנו למזלנו אנחנו לא נדרשים לסוגיה הזאת, אז אנחנו לא נמצאים שם.

דובר: חלק גדול מהמכשור, למשל בהדסה, מגיע מהקרן לידידות.

דובר: גם המוקד הביטחוני וגם עוד הרבה דברים שהם יצטרכו.

דבורה מלכי: ונתתם את השמות שלנו כדי שיבואו בלילה וישכנעו אותנו?

נעמה טל: יהודה, מה עם הסככות בגני המשחקים?

יהודה שויגר: אני בדיוק מגיע לזה, זה אמנם חלק מנזקי השלג, לשמחתי אנחנו סיימנו את כל התהליך גם מול הביטוח וגם מול הבדיקות שלנו ברמת האחריות וברמת התחזוקה וכו' ויצאו כבר הזמנות לשתי חברות, גם עם חברת פסגות וגם עם חברת פטוריז, על כל הסככות והציליות גם בגני הילדים וגם בפארקים הציבוריים. בשבועיים-שלושה הקרובים אנחנו נסיים את כל החזרת המצב לקדמותו כדי להחזיר את הציליות לקראת הקיץ. אותו דבר לגבי משטחי גומי, שחלקם קשורים לשלג, חלקם לא קשורים לשלג, אבל מבחינתנו באותה הזדמנות אנחנו כבר נעשה איזה שהוא ויש על הפארקים, לראות שאנחנו מכינים אותם טוב לקראת הקיץ.

שיפוצי גנים. הם כבר מוכנים, אבל אנחנו מחכים גם להשלמה של החינוך המיוחד. זה משהו שאמור לצאת גם בימים הקרובים.

צביעה של הכבישים, זה משהו שבדרך כלל אנחנו עושים גם במהלך הקיץ, של מעברי החצייה ושל כל פסי הפרדה וכו', זה משהו שבדרך כלל אנחנו עושים אותו באזור יולי-אוגוסט. כל שאר הפעילויות, גם של מטה הנוער וגם של המתנ"ס נמצאים, מפורסמים, חוברת של המתנ"ס כבר יצאה, חוברת של מטה הנוער תצא אוטוטו.

דובר: מבחינת מטה נוער, הם עושים את המאהל הזה פה בקיץ?

עודד רביבי: יש דיון על זה. אתה צודק, יש על זה דיון. חלק מהאנשים במטה הנוער טוענים שעכשיו, כשיש למטה מבנה מסודר ויפה כמו שהוא אין סיבה לעשות פה את המאהל. מצד שני החוויות מהמונדיאל הקודם אומרות כן לעשות את זה, עוד לא התקבלה החלטה סופית.

דובר: ובעלי עסקים פה?

עודד רביבי: לא יודע עד כמה זה השפיע עליהם, אבל עוד לא התקבלה החלטה סופית, כרגע זה בדיון בקרב בני הנוער ורכזי השכבות ורכזי המטה כדי להחליט.

דובי שפיר: כידוע הדקה ה-90 פה באמת קרובה.

יהודה שויגר: הדבר האחרון בהקשר של הקיץ, חשוב לי שתדעו שמאחורי הקלעים, אם דיברנו על הנושא של החיבור בין החינוך הפורמלי לבלתי פורמלי, אז גם בהקשר של הכנסת התכניות של הקיץ יש לא מעט שיתוף של רכזים חברתיים ושל מנהלים של בתי הספר בתכניות הקיץ, חלקם הוזמנו, חלקם גם יגיעו, ובהקשר הזה אנחנו גם מתארגנים לתשע"ה לכל הממשקים שיש גם בין החינוך הפורמלי לבלתי פורמלי, מכינים כבר את התכנית החברתית ערכית לתשע"ה יחד עם בתי הספר, יחד עם מחלקות המועצה. אותו דבר לגבי תכנית מניעה. תכנית מניעה יישובית שנרקמת עכשיו לתשע"ה ומסגרות הפעלה ייחודיות שיש דרך המחלקה לשירותים חברתיים ודרך מחלקת החינוך שפועלות אחרי הצהריים, גם באלה אנחנו בשלבי סגירה עכשיו של כל הדברים האלה לקראת תשע"ה.

עודד רביבי: שאלות לגבי היערכות הקיץ?

טוב. נושא שלא הופיע בסדר היום, אבל הוא נכנס טיפה בדחיפות זה הסיפור של המלצות של ועדת תחבורה. יש שם השלכות לגבי שינויי כיווני תנועה של תחבורה ציבורית שמתחבר לדיון בתכנית האב לתחבורה ציבורית שנקבע בירושלים שאליו זומנו. אז משה, מנחם.

דובי שפיר: רק שנייה אחת, בהתאם לבקשתה של חברת המועצה לשעבר, שולמית מרציאנו, לא להשאיר את התב"רים לסוף הישיבה - - -

עודד רביבי: תיכף נעלה את זה.

משה בן אלישע: נתוני השיווק והאכלוס לשכונות החדשות מחייבים שינוי והתארגנות חדשה לגבי השירותים של הקווים של התחבורה הציבורית. אני אעבור מהקל אל הכבד, בהתאם ללוח הזמנים שצפוי. בקיץ 2015 למעשה צפוי אכלוס של כל שכונת זית מזרח, אכלוס מלא כמעט של כל השכונה הזאת, זה אומר שצריך לתת להם הסדרים של תחבורה ציבורית.

עודד רביבי: אני רק אפתח פה סוגריים. מה שמשה אומר זה אוגוסט 2015 ואתם תתחילו עוד מעט לשמוע על זה תלונות. זה התאריך שמשרד השיכון התחייב להעמיד תשתיות

לחיבור הבתים. יש שם בתים שמוכנים לאכלוס ב-2014 ואין להם תשתיות. משרד השיכון עוד לא ערוך לזה, אנחנו מנסים להפעיל לחץ על משרד השיכון. אתם זוכרים את הביקור של אורי אריאל, אתם זוכרים את הסיפור של חוק הפונדקאות - - -

דובי שפיר: התקציב עבר בוועדת הכספים.

עודד רביבי: בסדר, התקציב עבר אז עכשיו רק יוצא מכרז ועכשיו רק צריך למצוא את הקבלן ועכשיו הוא צריך להתחיל לעבוד. זה לא שהתקציב עבר והתשתיות חוברו. זה לא עובד ככה. לכן אנחנו אומרים שעוד מעט יתחילו להגיע תלונות של תושבים שאנחנו נהנים שהם משלמים שכר דירה בדירות שכורות, למרות שהבית שם בנוי ומוכן, אבל הוא לא מוכן ברמת התשתיות.

משה בן אלישע: רק הערה קטנה, בהמשך למה שעודד אמר, באוגוסט 2014, היינו כחודשיים מהיום, המתחם הזה של חברת ברקן אמור להיות מוכן לאכלוס ויחד עם משרד השיכון עושים מאמצים כדי לתת להם איזה שהן תשתיות, גם זמניות, או קבועות, כדי שיוכלו לאכלס את 15 הקוטגים שנמצאים לפני אכלוס. בלי כל קשר לזה, עד קיץ 2015 כל המתחם הזה, לפי הדיווחים של הקבלנים, האכלוס המסיבי מתחיל ממרץ 2015 עד קיץ 2015, כל הבתים האלה אמורים להיות מאוכלסים. זה אומר שאנחנו צריכים להיערך בצורה שונה לתחבורה ציבורית. המשמעות היא כזאת, היום הקווים של התחבורה הציבורית עוטפים את הזית בטבעת הזאת, יורדים למטה, חוזרים חזרה ויורדים את הדבר הזה, המשמעות היא שמעכשיו המסלול יהיה שנכנסים מפה ועושים את המסלול הזה, הולכים לכיוון הזה וחוזרים חזרה ויוצאים לכיוון הזה.

דבורה מלכי: 25 דקות מסלול בזית.

משה בן אלישע: זה כמעט אותו דבר, זה קצת יותר ארוך, מסכים, אבל חבריה, יש פה כ-200 יחידות דיור נוספות, 150 יחידות דיור נוספות, חייבים לתת להם מענה. האוטובוס יפסיק לנסוע בקטע הזה של הכביש. לטובת העניין הזה יש כאן - - -

דובר: הכביש הזה זה מה?

משה בן אלישע: זה זית שמן עליון, הוא לא ייסע את זה. למעשה תהיה כאן תחנת אוטובוס, באזור הזה, לפני שהוא ממשיך הלאה ואז הדיירים האלה יכולים לרדת כאן ולהגיע לבתים האלה ומי שרוצה לעשות את כל הסיבוב הזה, להגיע לפה, יש כאן

תחנה, הוא יכול לרדת ולחזור לכיוון הזה. זה השינוי שצפוי להיות בערך מקיץ 2015.

דוברת: אתה צופה שיתחילו כבר לאכלס במרץ?

משה בן אלישע: אמרתי, באוגוסט 2014 כבר יש פרויקט אחד.

דוברת: אבל איך הם יכולים בלי תשתיות?

משה בן אלישע: אמרתי, אנחנו פועלים יחד עם משרד השיכון, למרות שאין תשתיות, יש תכניות, קצת באיחור, כמו שאומרים, אבל אלה המאמצים שנעשים. הקבלן מודע, כולם לוחצים, מראש המועצה ומטה, משרד השיכון עד רמת השר והמנכ"ל ומנהל המחוז, והדבר הזה - - - כרגע חברת החשמל הניחה תשתיות קבועות עד לנקודה הזאת, חברת בזק אמורה להיכנס בשבועיים הקרובים, הבנתי, לאזור הזה, גם לקטע הזה, ואחר כך משרד השיכון יוכל לבצע את המדרכה הזמנית, התאורה הזמנית ובמקביל יש שיפור קווי הביוב וקווי המים שמזינים את המגרש הזה. זה מה שצפוי כדי לאפשר למגרש הזה לתת אכלוס.

השלב הבא זה לגבי נושא של תחבורה ציבורית. זה האכלוס הבא, שזה אומר אכלוס שלב א' של דגן ותמר, 114 יחידות דיור ששווקו לפני שנה באזור הזה, בקיץ 2016 יש צפי לאכלוס, כנ"ל לגבי 40 יחידות דיור בדגן ואולי התחלה של הבתים, 167, שעל הגבול שיכולים גם להיתפס.

דובר: הראשון אומר ספטמבר '14.

משה בן אלישע: אמרתי 2016. בני ביתך 1, 2, 5, אני לא נכנס לזה, זה לא כמות שאני יכול להכניס תחבורה ציבורית, כי התשתית גם לא יכולה להיכנס. אבל - - -

עודד רביבי: נכון, יש לנו בית אחד בני ביתך בדגן שמסיים לבנות, מקדים את קצב האכלוס מבחינת משרד השיכון בסדר גודל של שנה, מבחינת התשתיות ומה שמושה אומר, אני לא מתייחס למשפחה אחת שנכנסת כמסה שאני צריך לתכנן כרגע שינוי בתחבורה הציבורית.

משה בן אלישע: אבל מתוכננים בקיץ 2016 קרוב ל-150 עד 200 יחידות דיור שיהיו מאוכלסות כאן, כאן בתמר קרוב ל-100 ואז ההצעה של ועדת התנועה אומרת שמה שישתנה, האוטובוסים של 167 ייכנסו לתמר עד למעגל התנועה, באיזה שהוא מקום כאן הם יסתובב חזרה, תהיה פה תחנה לגבי הבתים האלה. בדגן תהיה כניסה באזור הזה ויציאה החוצה חזרה לכיוון ירושלים. זה שלב א'. השלב הבא - - -

דבורה מלכי : משה, אני לא צינית, אני אומרת, מישהו שעולה ברימון על ה-167, נכנס ל - - -

משה בן אלישע : מי שעולה ב-167 לא עולה על 169 ומי שעולה - - -

דבורה מלכי : לא, אני מצטערת, יש לו אוטובוס כל שעתיים. אני רוצה לשאול, כי אני מייצגת

פה אנשים משתמשים. הוא עולה, יש לו אוטובוס פעם ב-8:00 ופעם ב-10:00, מה

לעשות שהפגישה שלו בירושלים היא ב-11:00, הוא לא יוצא ב-8:00 כי יש לו

169, נכון? לא הגיוני. בקיצור הוא לוקח את זה, עושה את כל הסיבוב - - -

עודד רביבי : דבורה, תני לי רגע לעצור אותך - - -

דבורה מלכי : דקה. אתה רואה? פה אתה צריך לתת לי להתבטא, כי אתה רואה כמה זה - - -

עודד רביבי : לא, אבל דקה.

דבורה מלכי : לא משנה שאתה צודק.

עודד רביבי : תני לי רק להסביר לך למה הטיעון שלך בשלב הזה כבר מתרסק. כי ברגע שיהיו

לנו פי שניים תושבים, התדירות גם תעלה פי שניים.

דבורה מלכי : לא, תדירות על הכיפק, דקה - - -

עודד רביבי : לא, אבל היא תעלה לי פי שניים.

דבורה מלכי : אוקיי, אז מישהו שגר ברחוב המנורה, לא רימון, עולה על האוטובוס, עושה את

כל מזרח הזית, יורד לדקלים, עולה, חוזר, עולה לדגן, עושה את התמר, כעבור

שלוש וחצי שעות הוא מגיע ל - - -

משה בן אלישע : לא. קודם כל מי שגר במנורה עולה בתחנה הזאת, הוא יוצא מפה, יוצא החוצה

חזרה, נוסע צפונה, עולים לתמר. גם היום חלק מהאוטובוסים עולים לתמר

ויורדים, אז זה יהיה מה שיעשו, לא יותר מזה, ובדגן הם ייכנסו למעגל תנועה,

כניסה של בדיוק שתי דקות ויציאה. בשלב יותר מאוחר, מדובר על קרוב לקיץ

2016, לפי ההערכות, יש לנו פה כבר הרבה יותר משפחות, הכבישים פה כבר

פרוצים, יש לי פה סיבוב של טבעת כזאת ויש פה גם סיבוב של טבעת כזאת,

בוודאי שוועדת התנועה אמרה שלא סביר לקחת קווי 167, לעשות להם טיול בית

ספר לכל העולם, לכן פה הוועדה החליטה, עלתה כרגע איזה שהיא מחשבה,

שצריך לפצל את קווי התחבורה הציבורית, לעשות קו אחד שייקח את השכונות

הצפוניות עם הזית, כפתרון שבתוך השכונות, וקו אחר שייקח מהזית או מהדקל

ודרומה, 169, או כל מחשבה אחרת שתחשוב. יש לנו עוד כמה זמן לחשוב על זה -

- -

דובי שפיר : ואז אדם שירצה להגיע מהרימון לתמר יצטרך לשנות - - -

משה בן אלישע : היום גם ככה אף אחד לא נוסע, כמעט ואף אחד לא נוסע בקווים מקבילים.

עודד רביבי : דובי, לא בטוח, יש כוונות, כמו שאמרתי לכם, ש-44 יחודש ואז הוא יחצה את היישוב לאורך.

משה בן אלישע : זה 2014, זו מחשבה ראשונית שאנחנו חושבים, יש עוד מה לעשות. חלק מהנושא שמחר עולה בתכנית אב לתחבורה זה להציג להם את הצרכים של היישוב. לפי התכנית מתוכננים, שוב אני אומר בעירבון מוגבל, כי הבטיחו ב-2013 ו-2014, עכשיו מבטיחים ב-2015 כניסה של נתיב חדש, אגד תעבורה, ותכנית אב לתחבורה הכינה איזה שהיא תכנית של איך היא רואה את התחבורה לגבי אפרת, גם בגוש עציון. מחר תוצג לנו התכנית לגבי אפרת, אנחנו הכנו רשימת צרכים, זה אומר הגברת התדירות. בגדול הגשנו בקשה לתדירות של כל חצי שעה קו 167 ו-169 לסיבובים, מ-6:00 בבוקר עד 12 בלילה, את הקו לבאר שבע, קו לבית שמש, קו 44 ואת הנושא הזה - - - אני חושב שאולי עוד נושא אחד שהיה שם, אבל כעיקרון זה הרעיון שאנחנו מדברים. ואם אנחנו מחליטים גם על שכונה שיהיה צפוי להיות אכלוס בקיץ 2015, שהם כנראה יהיו המפעילים, עם כל מה שדיברנו כרגע, יכול להיות שהם יחשבו על איזה שהוא רעיון יותר חדש, שזו המומחיות שלהם, נדון בזה, נשמיע להם. נשמע, אולי יש להם הצעות יותר טובות.

דבורה מלכי : אתה יודע בכמה מאריך קו 169 את ההגעה מירושלים לזית? בדקות?

משה בן אלישע : בוודאי, 20 דקות.

דבורה מלכי : אם אתה יודע אז למה - - - כי את עומדת בתחנה, יש לך עוד שעה וחצי 167 - - -

משה בן אלישע : לכן אנחנו מבקשים שבמפעיל החדש התדירות של קווי התחבורה הציבורית, הבקשה והצרכים, כל חצי שעה. היום זה כל שעה בערך, שלושת רבעי שעה, אנחנו מבקשים כל חצי שעה. יש לנו גם גידול באוכלוסייה, יהיה גם - - -

נעמה טל : הסקר שהם עשו, היה סקר, הוא קשור גם לעניין הזה?

משה בן אלישע : זה קשור בעקיפין, זה לא בדיוק קשור. אבל משתמשים בנתונים האלה.

נעמה טל : לא, זה רק היה עכשיו.

משה בן אלישע : היה לפני חצי שנה.

נעמה טל : לא, חודשיים-שלושה.

משה בן אלישע : הייתי בסקר גם כן.

נעמה טל: כן, אנחנו גם עלינו במדגם.

מנחם שפיץ: - - - על בית שמש ובאר שבע?

משה בן אלישע: לבית שמש הכוונה לתחנת הרכבת בבוקר, ואחרי הצהריים-ערב מבית שמש לכיוון הזה. שני קווים בבוקר, שני קווים אחרי צהריים. הקו לבאר שבע זה קו לחיילים, במקום מה שקורה היום, וקו 44, שיחדשו את הפעילות שלו, כרגע המסלול המוצע הוא מאלעזר, נווה דניאל, כניסה מאפרת צפון ויציאה מאפרת דרום עד לכפר עציון.

דבורה מלכי: אבל דרך הזית.

משה בן אלישע: לא, הפוך. מתחילים מהצפון, נכנסים מהצפון לכיוון כפר עציון ובחזרה נכנסים מהדרום, יוצאים צפונה, דניאל, אלעזר. מדברים על זה, זה עדיין לא יצא - - - זה היה צריך לצאת לביצוע פני כחודש, יש אי הסכמה של כל מיני שותפים, מועצות שכנות, גוש עציון, קרית ארבע, כי זו עסקת חבילה אחת ויש שם התנגדות. עוד דבר אחד שצריך לדעת, חלק מהתכנית שעדיין לא מופעלת, שקווי 167 ו-169, הכוונה להוציא אותם מתוך התחנה המרכזית לאזור בנייני האומה ואז החיבור למרכז העיר יהיה בקווים שעוברים באותו מקום. זה יכול לעזור. יש אנשים שאומרים שזה פחות מוגן מהרוח והשמש. זו המגמה.

נעמה טל: התחנה שמדובר עליה, איפה שהביטוח לאומי, בחניון אגד שם, זו התחנה הראשונה או ה - ?

משה בן אלישע: התחנה, מגיע לבנייני האומה והוא ממשיך עד החניון. כלומר מרוויחים עוד איזה - - - לא יודע אם זה משמעותי לגבי הנוסעים שיש תחנה ליד ביטוח לאומי. אבל הוא יוצא מהביטוח הלאומי - - -

נעמה טל: הוא יוצא מהביטוח הלאומי, מגיע לבנייני האומה ו-?

משה בן אלישע: והוא ממשיך לגשר המיתרים וממשיך כרגיל. במקום להיכנס לתחנה, הוא פשוט יוצא מתוך ביטוח לאומי, עושה את הסיבוב, מגיע לבנייני האומה - - -

נעמה טל: מהצד הקרוב יותר לתחנה המרכזית.

משה בן אלישע: תלוי באיזה כיוון. אם הוא נוסע לכיוון אפרת הוא יוצא בצד שקרוב לתחנה מרכזית, ואז הוא נכנס שמאלה לגשר המיתרים, והפוך, הוא נכנס מהצד של בנייני האומה ועושה את הסיבוב לכיוון חניון ביטוח לאומי.

נעמה טל: כי יש אנשים באמת שמגיעים מיעדים אחרים. נניח אדם שמגיע מתל אביב - - -

משה בן אלישע: מתל אביב זה לא עוזר. אבל רוב הנוסעים נוסעים לכיוון מרכז העיר או הם ייקחו קווי המשך בתוך ירושלים. אני מניח שזה השוטף. בימי ראשון אני מניח שיש יותר אנשים, אולי סטודנטים, חיילים, שנוסעים לתחנה המרכזית.

נעמה טל: לא, חיילים וסטודנטים, לא בעיה, שילכו חמש דקות.

משה בן אלישע: רוב האנשים האחרים, הם נוסעים בתוך העיר, בקווי המשך לתוך העיר.

דובר: ירושלים זו עיר חורפית משהו.

נעמה טל: לא רק חורפית, אנחנו מדברים על אנשים עם סלים, אם זה מבוגרים, שזה שהם מגיעים בתוך התחנה המרכזית זו הקלה משמעותית עבורם, מאשר אם מהתחנה המרכזית אתה צריך בעצם לעשות מרחק שהוא לא פשוט לכל אחד. מהתחנה המרכזית עד לאזור בנייני האומה. פנו אליי כמה אנשים בנושא - - -

מנחם שפיץ: היה מתוכנן לתחנה המרכזית, אבל הגיעה התנגדות מגוש עציון.

נעמה טל: לא הבנתי, גוש עציון מתנגדים שהתחנה תהיה בתחנה המרכזית?

משה בן אלישע: קרית ארבע מתנגדים שהקווים ייצאו מתחנה מרכזית.

נעמה טל: כי?

מנחם שפיץ: בגלל שהם לא רוצים להשקיע זמן כדי להיכנס לתחנה, לא מאוורר.

נעמה טל: דווקא הם? כי שם משתמשים בתחבורה הציבורית הרבה יותר מפה.

מנחם שפיץ: את רוצה לשמוע עוד משהו מצחיק? שהאוטובוס לקרית ארבע לא עוצר בצומת של אפרת, כל החברה מקרית ארבע שעובדים באפרת צריכים לרדת בגוש עציון ו

- - -

דובי שפיר: נכון להיום הוא עוצר. אני הגשתי תלונה לאגד וקיבלתי מכתב רשמי שמודיע שהוא צריך לעצור.

מנחם שפיץ: אני מכיר אנשים שבאו אליי - - - וזה לא בגללנו.

נעמה טל: אז רגע, אז בגלל ההתנגדות של המועצה בקרית ארבע לכך שהאוטובוסים

יסיימו ויתחילו בתחנה המרכזית אז גם האוטובוסים של אפרת - - -

עודד רביבי: וגוש עציון.

נעמה טל: אני מבינה שזה אשכול.

דבורה מלכי: אז מה? אז בחורף אנחנו נרוץ - - - אני באמת שואלת.

מנחם שפיץ: יש להם רוב בוועדה ש - - - ?

- עודד רביבי:** זה לא הולך בהצבעה, כמעט לכל רשות יש זכות וטו. זה לא הצבעה דמוקרטית. זה שבת אחים גם יחד.
- נעמה טל:** לא, מעניין לדעת למה הם מתנגדים לזה. אז מה, זה משמש לכאילו הוא רוצה להראות שהוא יותר חזק והוא רוצה להראות שהוא יותר חזק? או שזה משהו שהוא בעד התושבים? אני לא מבינה מה האינטרס שלהם. כלומר אני כן מבינה את נושא הזמן, אני יודעת שהכניסה לתחנה המרכזית, אם אתה יורד בתחנה שבגשר המיתרים היום או אם אתה רוצה לרדת בתחנה המרכזית, אז יש פה פער משמעותי.
- מנחם שפיץ:** זה מכלול של סיבות ולא דווקא סיבה אחת ספציפית.
- משה בן אלישע:** זה גם חיסכון בזמן. להיכנס לתחנה המרכזית זה לוקח זמן, יש שם פקקים בדרך כלל.
- נעמה טל:** את החיסכון בזמן אני מבינה, נכון. החיסכון בזמן הוא ברור, עכשיו השאלה היא האם אנחנו יכולים לפחות לפעול למען קירוי ראוי של התחנות?
- מנחם שפיץ:** בואו נעשה על זה בירור מול גוש עציון ונראה אם אפשר להגיע איתם לאיזה מין הבנה.
- דובי שפיר:** מה הייעוד, איך זה אמור להיראות בסוף, אם בדקתם, הסיפור של התחנות בנייני האומה, אחרי שתסתיים הרכבת ב-2017 והקומפלקס הזה, מן הסתם, ייראה אחרת.
- עודד רביבי:** אתה עוד לא יודע כמה ייראה אחרת. הייתה לי פגישה עם ניר ברקת, כל המתחם שבין בנייני האומה לתחנה המרכזית מתוכננים, אם אני זוכר נכון, הוא אמר סדר גודל של 15 או 17 מגדלים - - -
- נעמה טל:** איפה הוא יכניס אותם?
- עודד רביבי:** 17 מגדלים בגובה של כל אחד 40 קומות. זה הולך להיות פי שלושה מעזריאלי, רק הצומת הזה, כאשר התכנית של העירייה זה שכל המשרדים ממרכז העיר, כל המשרדים מתלפיות, כולם מתרכזים שם. אז אתה מדבר על נפחי תנועה? שתבין מה הולך להיות שם.
- דובי שפיר:** אבל אתה לא יודע להגיד, או ניר ברקת לא יודע להגיד, איך ייראה המסוף הזה שנקרא בנייני האומה.
- עודד רביבי:** אני לא יודע להגיד.

- מנחם שפיץ :** אולי נשמע משהו מחר.
- נעמה טל :** אבל חשוב להבין מה המשמעות של זה לאנשים מבוגרים, לימי חורף, לאנשים עם סלים, לכל מי שצריך - - -
- דובר :** זה לא רק מבוגרים, זה כולם.
- נעמה טל :** לא, אני אומרת, חייל או סטודנט שיוורד בבנייני האומה והולך לזה, אני לא מרחמת עליו. שוב, אדם צעיר יכול ללכת, אדם מבוגר - - -
- מנחם שפיץ :** כל מה שאמרת עלה בוועדה.
- נעמה טל :** בסדר, זאת השאלה, מה...
- משה בן אלישע:** זה נושא אחד. בקשה אחת שהגיעה מתושב, מדובר באזור הזה - - - יש פה חניית מפרץ, חניה מקבילה בצד הזה, מדובר ברחוב שאלתיאל, רחוב כורש, יש פה - - -
- דובי שפיר :** הכניסה לשכונת נופי - - -
- משה בן אלישע:** תושב שנמצא באזור הזה אומר שכשהוא מגיע הביתה אין לו חניה באזור הזה, כי באזור הזה לא ביצעו מפרץ בגלל גיאומטריה של הכביש, בגלל שזה מול הצומת, והוא מבקש שיוסיפו חניה מקבילה כאן וכו'. מה שאנחנו בדקנו, במרחק סביר מהאזור - - -
- עודד רביבי :** זה צבוע באדום-לבן, הוא רוצה - - -
- משה בן אלישע:** פה זה אדום-לבן, הוא רוצה להוסיף פה מפרץ חניה, כמו שיש פה וכמו שיש פה. אנחנו מצאנו שבאזור הזה יש חניה לכל האורך, על שישה בתים, יש פה חניה לכל האורך במרחק סביר בהחלט.
- דובר :** יותר לכיוון הזה. זה קצת הליכה.
- משה בן אלישע:** כן, גם פה וגם שם. לא מצאנו הצדקה להיענות לבקשה.
- דבורה מלכי :** וקשה לנו להיענות לבקשה, חוץ מזה שאין הצדקה?
- משה בן אלישע:** כסף.
- דובי שפיר :** קודם כל זה עולה כסף, מה זה ה - - -
- דבורה מלכי :** רגע, כסף, האם יש עוד? נגיד זה מהווה מפגע לאפשר שם חניה?
- עודד רביבי :** קודם כל זה כסף.
- דובי שפיר :** רגע, לבטל את האדום-לבן, זה בעצם מה שהיא שואלת. שזה לא עולה כסף.
- מנחם שפיץ :** לא, אבל הבעיה היא שיש שם יציאה.

- דובי שפיר :** אתה חוסס את הצומת?
- עודד רביבי :** זה הופך את הכביש לצר מדי. - - - למצב שלא חונים מול רחוב כורש. ברגע שיחנו שם אז זה יהווה את היציאה מכורש לבעייתית וצרה.
- יהודה שויגר :** העיקול של רחוב כורש הוא עיקול שהוא מאוד קשה - - -
- עודד רביבי :** כן, יש שם תלונות על הטרקטורון שעומד על המדרכה. זו בעיה מבחינת שדה הראייה שם כבר היום, עוד לפני שעשינו שם כלום.
- נעמה טל :** יש משהו שמתקדם עם הפתיחה בסוף רחוב כורש שם?
- עודד רביבי :** התהליך של שינוי תב"ע, איפה זה עומד בציר הזמן, משה?
- משה בן אלישע :** יש שם בעיה של קו כחול, יש קו כחול. בגלל שהקו הכחול שניתן לנו על ידי מרקו בזמנו, בהסכם עם המקומיים זה הקו הכחול שהוא בעצמו אישר יותר מאוחר, הם מתנגשים והוא לא מוכן לשנות את הקו הכחול, עקרונית. הוא מבין את הטעות שיש להם ובלי זה לשכת התכנון לא מוכנים לחתום על התכנית.
- עודד רביבי :** טוב, תזכיר לי להעלות את זה מול מרקו.
- משה בן אלישע :** זהו.
- אבי חדידה :** אפשר להעלות את עניין התב"ר?
- עודד רביבי :** אפשר להעלות את עניין התב"ר כדי שאבי יוכל לצאת ואז נמשיך עם הנושאים האחרים.
- שרון הורוביץ :** זה היה בתכנית העבודה, אבל הגיעה כבר הרשאה רשמית ממשרד החינוך לתכלול של בית ספר לתמר.
- עודד רביבי :** למה אתה בולע את המילים? הגיע תכלול לבית ספר, לתמר.
- שרון הורוביץ :** שבית הספר עצמו הופיע בתכניות העבודה, כי האמנו - - -
- עודד רביבי :** אבל למה לא אמרת בתחילת הישיבה? הוא כבר נרדם, הוא לא מסוגל לדבר ברור.
- שרון הורוביץ :** האמנו ביכולתנו להשיג את הכסף, אנחנו מתקדמים, הרשאה לתכנון, מה שנקרא, זה שמו וזה הדבר.
- עודד רביבי :** מי בעד לאשר את התב"ר? כולם בעד, אף אחד לא מתנגד. תודה רבה. אבי, ערב טוב.

הצבעה בעד התב"ר

אושר פה אחד.

אבי חדידה: תודה רבה.

עודד רביבי: טוב, סיכומי אירועים יישוביים. אתה משוחרר, תודה רבה, משה, ערב טוב ולהתראות.

שרון הורוביץ: יש לי רק הערה. התכנית האצילית שלנו הייתה שהוא לא יצליח לשים פה את הרמקולים, צריך לדבר עם צביקה.

משה בן אלישע: יש מערכת מוכנה.

עודד רביבי: טוב, סיכומי אירועים יישוביים. בעצם אם אני זוכר נכון מישיבת המועצה הקודמת ועד עכשיו היו לנו שלושה אירועים משמעותיים. היה את אירוע יום העצמאות, את חניון יום העצמאות, חניון צה"ל, שעל פי הערכות המשטרה הגיעו סדר גודל של 15,000 איש לפה. בסך הכול ההדים שקיבלנו היו מאוד מאוד חיוביים, אירוע שהתחיל והסתיים בשלום, הרבה מאוד תושבים מבחוץ הגיעו, זה עורר הרבה מאוד התעניינות. אורחת אחת שלא הייתה מוזמנת באופן רשמי הייתה צלמת מטעם העיתונאי גדעון לוי, שבחר לעשות השוואה של תחנות ההשוואה והזחילה למחנות אימונים של החמאס. כהרגלנו, ניסינו למנף גם את הנקודה הזאת ובסוף הייתה תכנית בערוץ 2 שגם נתנו חשיפה לעשייה שלנו וגם ניסינו להעמיד את גדעון לוי במקומו. לא יודע מי יצא חכם יותר בעימות הזה, אבל מבחינתנו עוד זמן חשיפה למה שאנחנו עושים באפרת, היה חשוב וטוב.

אחרי זה היה מרוץ אפרת, שזה גם אחד הנושאים שדובי ביקש לקבל עליהם התייחסות. בשלב ההיערכות למרוץ המארגנים אמרו שבלוחות הזמנים שהכתבנו, בהתחשב בעובדה שזה מרוץ ראשון, בהתחשב בעובדה שמסלול המרוץ הוא אתגרי ולא פשוט, ההערכה שלהם היא שאם אנחנו נגיע ל-500 נרשמים אנחנו נהיה במצב טוב. בפועל נרשמו ושילמו עבור ההשתתפות 891 איש, הגיעו לקו הזינוק סדר גודל של 1,300-1,400 איש. אנחנו צפינו את הפער הזה במספרים, כי המרוץ העממי הוא מרוץ שאנשים מרגישים פחות מחויבים להירשם אליו וסך הכול במתחם האירוע, כלומר פארק העשור, היה סדר גודל של 3,500 איש. כל מי שהשתתף בהחלט יכול היה לחוש באווירת החג ובתחושה של אירוע קהילתי. מבחינת הנרשמים, הרוב המוחלט היו תושבי אפרת. כלומר כל מי שנשאר לטקס חלוקת התעודות ראה את זה בצורה מאוד ברורה. כל הזוכים, למעט בודדים, היו תושבי אפרת. נתון שמבחינתי הוא היה טיפה מפתיע, כמי

שהשתתף במרוצים בגוש עציון, במרוצים בגוש עציון אני מכיר לפחות סדר גודל של 50% מהאנשים, כלומר שהם תושבי אפרת, שמגיעים לרוץ בגוש עציון, ותושבי גוש עציון לא הגיעו לרוץ באפרת.

דבורה מלכי: פרסמנו שם?

עודד רביבי: פרסמנו. אתם זוכרים את המאבק על לוחות המודעות? אני לא חושב שזה עניין של פרסום, אני חושב שזה עניין יותר של תודעה. אני לא בא ואומר את זה בעמדה שיפוטית, לגנאי או לשבח, אני חושב שהעובדה שהמרוץ היה של תושבי אפרת נתן לזה המון אווירה קהילתית ויישובית, אבל זה נתון שמבחינתי היה מפתיע ומעניין כאחד.

תמיר פוגל: הם יכלו להירשם אליו?

עודד רביבי: כן. בתי הספר לא נענו כל כך ליוזמה להירשם, בסופו של דבר הייתה קבוצה מיעושה חילי שלא הייתה כל כך מאורגנת אבל השתתפה, 'אורות עציון' בנות, שזה יום לימודים שלהן, הגיעו כן בצורה מאורגנת, ביקשו זינוק נפרד וקיבלו זינוק כמה דקות אחרי הזינוק העממי של כולם וזה נתן להם את הפתרון ההלכתי שהם ביקשו למרוץ נפרד.

בקי אבנר: בתי הספר קראו לתלמידים להגיע באותו בוקר באופן ספונטני.

דבורה מלכי: לא, היו מיילים.

עודד רביבי: היה ניסיון לארגן תחרות בין בתי הספר, אנחנו לא הצלחנו בנקודה הזאת, בתי הספר לא נרתמו בצורה שאנחנו צפינו. תחשבו שאם יש לנו באפרת סדר גודל של 3,500 תלמידים לא הייתה מניעה שיהיו עוד 2,000 איש על קו הזינוק מבתי הספר. כלומר אם היינו מגיעים למצב שבתי הספר נרתמים לסיפור זה לא היה המצב.

מבחינת הפקת לקחים, אז זה נעשה גם בתוך הפורום הפנימי של המועצה וגם בפורום עם החברה המקצועית שאותה שכרנו. מסלול הריצה בתוך רחוב הרימון היה טעות, הלוגיסטיקה שהיינו צריכים להתעסק, גם בסגירת הרחוב וגם בסופו של דבר החיכוך עם התושבים שביקשו לצאת משכונת הרימון במבחן עלות תועלת לא היו שווים בצער המלך, ולכן בקטע הזה תכנון עתידי מדבר על זה שלא נכנסים לטבעת ברימון, מדבר על זה שצריך לעשות פתח יציאה במשעול הכרמים כדי לתת לתושבי הרימון אפשרות לצאת ולא לחכות לסוף זמני המרוץ. חוץ מזה,

המסלול של 10 קילומטרים, למרות שהוא היה נחשב אתגרי, הוא בסך הכול קיבל משובים חיוביים, אנשים נהנו גם מהנוף, גם מהאוויר הצח וגם מהגיוון וחוסר ההכרה של המסלול. התאריך של המרוץ, אני מודה, לא לקחנו בחשבון שמדובר בל"א לעומר, קיבלנו מספר הערות על המוזיקה שהושמעה בפארק בזמן המרוץ ולכן אחד הלקחים לתכנון מרוץ עתידי הוא לא לעשות אותו בספירת העומר. היה גם מישהו אחד שהעיר, האם אף אחד לא שאל אם מותר ללבוש חולצות חדשות למרוץ, אבל אמרתי לו שמאחר שזה יום שישי אז זה לכבוד שבת, ובזה פטרתי אותו בחיך.

דובר: אז הנה אתה פוסק הלכתי. אם אתה רוצה אתה יכול.

עודד רביבי: גם הרב ריסקין כבר כתב לי מכתב שבאפרת אין הפרדה בין דת למדינה. אז לא הבנתי לאיזה כיוון הוא לוקח את זה, אבל זה כתוב.

נעמה טל: זה קצת מוגזם בעיניי.

עודד רביבי: אני שמח שזה מוגזם בעינייך, אבל אנחנו מחויבים לתת מענה לכולם.

נעמה טל: בעניין התאריך.

דובר: בעניין התאריך, הערה נכונה וטובה, אמרת שבשנה הבאה זה יוצא בתאריך העברי - - -

עודד רביבי: לא, זה אנחנו ענינו תוך כדי הפרסום, כבר באמצע אנחנו פרסמנו את הסיפור של התאריך העברי, ובקטע הזה הייתה הפקת לקחים תוך כדי תנועה.

תקלה מבחינתנו חמורה שהייתה, שלא הייתה כל כך בשליטתנו, יום שבת בשעה חמש-שש אחר הצהריים מגיעה משאית לש"ג באפרת, השומר בש"ג מגלה ערנות, עוצר את המשאית ומנסה להבין למה הוא נכנס. הוא אומר לו שהוא בא לאסוף מחסומים. לשומר זה לא מסתדר והוא מתחיל בעצם בסדרה של חילול שבת, שלטענתי היא לא לצורך ובעצם בזה הוא הגדיל את הסיפור, הוא התקשר לאחמ"ש, האחמ"ש התקשר לקב"ט תורן, הקב"ט תורן התקשר לנדב וכל אלה נכנסו למעגל חילול השבת כדי לדעת האם לתת למשאית להיכנס או לא. נהג המשאית היה עם תעודת זהות כחולה ומספר רישוי צהוב, אין לנו שום אפשרות חוקית למנוע ממנו להיכנס ליישוב בשבת. הוא בא לאסוף את המחסומים בטענה שהוא צריך אותם למוצאי שבת בטבריה. המארגנים נזפו על זה, הודו שהייתה

פה טעות, חוסר תשומת לב, מבחינתנו בטח שלא ידענו על זה מראש, בטח שלא נתנו לזה אישור. מבחינה תדמיתית לא תקין, אין על זה שום ויכוח.

דובי שפיר: בסדר, מה שהיה היה. עכשיו אני שואל, מחר, שבת הבאה, מגיע עוד פעם נהג מאיזה אירוע לאסוף, אנחנו שוב מאפשרים לו להיכנס?

דובר: לא, אנחנו נכניס לחוזה, נקפיד יותר שאין - - -

דובי שפיר: יהיה בחוזה, יגיע הנהג, נותנים לו או לא נותנים לו? זאת השאלה.

עודד רביבי: דובי, אני לא יכול בסופו של דבר בש"ג למנוע ממישהו עם לוחית זיהוי צהובה ותעודת זהות כחולה להיכנס ליישוב בשבת.

דובר: אבל אם אנחנו יודעים מה היעד שלו והוא אומר 'לפרק' ויהיה כתוב בחוזה שלא

- - -

עודד רביבי: ואז אתה הולך לשומר - - -

דובי שפיר: אתה הולך רחוק עם זה, אתה מבין שמחר יבוא אדם כזה, קבלן משנה של משרד השיכון ויתחיל לחפור.

עודד רביבי: דובי, היישוב הוא יישוב פתוח בשבת, בהגדרה. השערים פתוחים. עכשיו השאלה היא באיזה סמכות אני עוצר אנשים מלהיכנס. הסמכות היחידה שיש לי היא סמכות ביטחונית, על פי צו אלוף, שאם יש פה בן אדם שאין לו אישור כניסה ליישובים יהודיים, על פי צו השמירה, אני יכול למנוע ממנו להיכנס. מגיע בן אדם כזה, אין לי אפשרות למנוע את זה ממנו. אז אני יכול על פי חוזה להכניס את זה כתנאי, בסוף אותו ש"ג, אם אני לא ארצה שהוא ייכנס עוד פעם למעגל של חילולי שבת, הרי מה הציפייה? שהוא יתקשר לשרון לגבעת משואה, להגיד לו 'תשמע, הגיע עכשיו קבלן, להכניס אותו או לא להכניס אותו? בוא למשרד, תבדוק בחוזה אם הכנסת או לא הכנסת. אין לי את הכלים החוקיים לעצור את זה. אז אני יכול לתת יותר דגש, יכול לשים על זה תשומת לב בתכנון, בסוף, אם המשאית נתקעת ביום שישי בדרך והיא תגיע לפה אחרי הדלקת נרות, אני לא יודע לעצור.

יהודה שויגור: קח למשל את שבת אפרת, זה הרי שבועיים אחרי המרוץ, אז פה, בהתחשב בזה שאנחנו עשינו אירוע מארבע עד שש בערב לפני כניסת שבת, אז זה דאגה לוודא יחד איתו שחלילה לא יהיה חילול שבת ושנחנו מסיימים את כל הפירוק ואת כל הדברים למרות השעה לפני כניסת שבת.

תמיר פוגל: יש פה גם תושבים חילוניים?

- עודד רביבי:** יש 10% לא רשמיים.
- נעמה טל:** זה בכלל לא קשור. בעיניי יש פה - - - זה צביון, זה עניין של - - -
- דבורה מלכי:** אתה מודע לזה שבשנה הבאה, בתאריך שנקבע מרוץ, זה עדיין יוצא השבתות הקצרות. השבת נכנסת בארבע-חמש. אני בלוח היהודי, תיכף אני אגיד לך בדיוק.
- עודד רביבי:** בואי, אני נפלתי כבר עם התאריך של שנה הבאה פעמיים.
- נעמה טל:** מזל שיש לך זמן לתקן.
- עודד רביבי:** נפלתי פעמיים עם התאריך של שנה הבאה. אנחנו רצינו לתכנן מראש גם כדי לקבוע מקום על לוח השנה של המרוצים, כדי שלא תקרה לנו התנגשות, כמו שקרה השנה, עם מרוץ הר לעמק, שהיו עוד אנשים שאמרו שהם רוצים להשתתף, גם כדי לראות שאנחנו לא בספירת העומר וגם לראות שאנחנו במזג אוויר כמה שיותר קריר. קבענו את התאריך של ז' בניסן, בטעות קבענו תאריך לועזי, לא הסתכלתי על לוח השנה העברי, שבת בר מצווה של הבן שלי. אבל מה שנעשה אין להשיב. זו השבת הראשונה בשעון קיץ. יום חמישי בלילה מחליפים לשעון קיץ. אחרי שאנחנו יצאנו בפרסום שלנו, השכנים הטובים שלנו ראו את התאריך שפרסמנו, לא התבלבלו, הכניסו את אותו תאריך בלוחות השנה של המרוצים, אנחנו עוד לא יודעים מה הולך להיות עם זה.
- נעמה טל:** מרוץ גוש עציון?
- עודד רביבי:** מרוץ גוש עציון.
- דובי שפלר:** מתי הזריחה באותו יום?
- עודד רביבי:** לא בדקתי זריחה, אבל זה לא משנה, כי אני יכול לעשות את שעות הזינוק לפי הזריחה ואז גם מזג האוויר הוא בהתאם. זה היום הראשון של החופש מבתי הספר, לכן בחרנו את התאריך הזה, הוא פותר לנו בעיות של תחבורה והסעה של מוסדות חינוך, את כל ההתלבטות של אם לפתוח את גני הילדים ובאיזה שעה לפתוח. התאריך היה תאריך אידיאלי, מי שמקלקל את המסיבה כרגע זה גוש עציון, אני עוד לא יודע מה אנחנו הולכים לעשות עם זה, אנחנו כרגע - - -
- בורה מלכי:** אתה חושב שאנשים ירוצו שם? הם יפסידו.
- נעמה טל:** ברור שאנשים יילכו לזה, זה מרוץ הרבה יותר ותיק.
- עודד רביבי:** הם עוד לא פרסמו באופן פומבי, הם רק סגרו את התאריך בלוח.

- נעמה טל:** למה שלא נהיה גם לטובת הבר מצווה וגם לטובת זה, בואו נהיה אציליים, אפילו שאנחנו לא צריכים, ונזיז את זה לתאריך שהוא יותר מתאים. כי ירוצו בגוש.
- עודד רביבי:** נעמה, אני פתוח להצעות, תמצאי לי תאריך אחר.
- נעמה טל:** אני לא מבינה מה הבעיה בספירת העומר. אסור לרוץ בספירת העומר?
- יהודה שויגר:** קודם כל ההמלצות מראש הן לא לעשות את המרוצים, להעדיף לעשות אותם בין נובמבר למרץ כדי לראות שזה בזמן החורף. אני מזכיר לכם שאנחנו היינו מאוד גבוליים גם בהתחשב בזה שהתחלנו את זה בשש וחצי בבוקר. אז יש כל מיני פינות שהיינו בדיוק בתפר ונפלנו על מזג אוויר מצוין. אם היינו יוצאים שבועיים אחר כך, בשבת אפרת, בפארק העשור - - -
- מיכאל דהן:** היו מקומות שבהם במרוצים כאלה אנשים מתו. זה לא פשוט - - -
- נעמה טל:** בסדר, מדובר במרוץ של 10 קילומטרים, באמת, בעיניי לא לעשות את זה בספירת העומר זה פשוט - - -
- מיכאל דהן:** נעמה, את לא פוסקת הלכתית - - -
- נעמה טל:** נכון, ואין שום פוסק הלכתי שיגיד לך לא לעשות בספירת העומר.
- מיכאל דהן:** אבל ההפנינג שקורה בתוך הפארק ובתוך פארק העשור - - -
- יהודה שויגר:** עברנו על לוח השנה, ברגע שאתה עובר את פסח, אתה נכנס ליום הזיכרון, יום העצמאות, יום השואה וכל הדברים ואז זה או שאתה עושה את זה כמו בתאריך שאנחנו עשינו, או שאתה עושה את זה לפני. עברנו על כל הלוחות ויש - - -
- נעמה טל:** בסדר, זה נכון פה שהגוש עושה אולי שוב משהו שהוא לא אמור לעשות, אבל המרוץ שלהם הוא הרבה יותר ותיק משלנו ואנשים רצים שם כבר שנים, לדעתי זה כבר שנה עשירית או יותר - - -
- עודד רביבי:** 13 שנים.
- נעמה טל:** אז זה מתכון לכישלון שלנו.
- עודד רביבי:** זה לא מתכון לכישלון שלנו, אנחנו גם מתכננים לעשות מרוץ של 21 קילומטרים, להכניס חצי מרתון, שזה דבר חדש. אני אומר שכרגע זה ברמה של המארגנים, אנחנו ביקשנו מהמפיקה של האירוע שלנו לנסות לראות אם היא מצליחה להוריד את המפיק שלהם מהתאריך הזה. יש לנו עוד שנה לראות, התאריך הוא לא תאריך קדוש, אני אומר כרגע, למרות הנסיבות האישיות, מבחינת היישוב זה התאריך האידיאלי, הוא נופל על יום חופש, נופל לפני ספירת העומר, הוא לוקח

אותי להרבה מקומות שבהם אני לא צריך להתמודד עם כל מיני תלונות, כשאני מנסה להפיק לקחים מהאירוע של השנה. אז בואו, נמשיך לעקוב, אני חושב שבסופו של דבר הדיון שאנחנו מקיימים פה כרגע, על איזה תאריך לעשות אותו מוכיח את העובדה שמדובר בסופו של דבר באירוע שהיה מוצלח, שאנחנו רוצים לחזור עליו פעם נוספת, עכשיו בואו רק נראה איך אנחנו עושים אותו טוב יותר. שם אנחנו נמצאים ובעזרת ה' יהיה טוב יותר.

סוף שבוע אחרי זה עשינו שבת אפרת. שבת שמבחינת - - -

דובי שפיר: סיימת לגבי המרוץ? כי רציתי שנדבר על התקציב, הוצאות.

עודד רביבי: תקציב, בסך הכול אנחנו יודעים להגיד שיש לנו סדר גודל של 40,000 שקל הכנסות מדמי הרישום, יש לנו הוצאות בעוד סכום של כ-100,000 שקל, שחלק ממנו מכוסה על ידי חסויות, חלק ממנו מכוסה על ידי תרומות וחלק ממנו יכוסה בתקציבים שנקבל לפעילות ספורט. כלומר לא לקחנו מתקציבים של המועצה לסיפור הזה, למרות שכרגע במימון ביניים, בתזרים של המועצה, זה כן נופל שם, אבל בסך הכול מדובר בעלויות יחסית נמוכות בשביל כמות המשתתפים, מדובר בעלויות יחסית נמוכות בשביל הרמה המקצועית שהייתה לאירוע הזה. אנחנו מדברים על אירוע שהסתיים מבחינתנו, חוץ מאשר בדברים שמנתי, כמעט באפס תקלות. לא היה לנו אף רץ שנדרש לטיפול רפואי, דבר שמבחינת המארגנים היה בלתי סביר בעליל, הם בנו שם בריכה למכת חום, כמויות המים הספיקו לכל הרצים ואנחנו בסך הכול היינו במקום מבחינת הרמה הארגונית מאוד מאוד טוב.

יהודה שויגר: ובדקנו גם כל מיני דרכים לחיסכון. זה אומר במקום לשלם לספק את כל הסכום, אנחנו למעשה התקשרנו באופן ישיר מול חברת המחסומים, מול כל מיני ספקים, אנחנו משלמים להם ישירות את מחיר העלות, בלי דמי מתווך שנמצא שם באמצע, וכל מיני עלויות שיכולנו לחסוך, כמו שוטרים בשכר, למשל באירוע האחרון בקטיף הדובדבנים שילמו שם לא מעט כסף לכל הנושא הזה, אנחנו לא שילמנו לאף שוטר בשכר כי הסתמכנו פה על מערך המתנדבים של המשמר האזרחי.

עודד רביבי: עמדות חלוקת המים היו בני נוער ותושבים.

יהודה שויגר: מתנדבים.

- דבורה מלכי :** אז מה עולה 100,000?
- עודד רביבי :** החברה, מחסומים, פרסום, מערכת הגברה.
- יהודה שויגר :** אני יכול לתת לך את כל הפירוט של כל הדברים. חולצות, הדפסים, המדליות.
- דבורה מלכי :** אני רוצה להגיד שמבחינת מה ששמעתי, אנשים מאוד נהנו מהמרוץ, גם כאלה שלא רוצים, הרגישו חוויה קהילתית וכיפית והילדים שלהם רצו והם רצו. חוץ מתושבת נזעמת אחת - - -
- עודד רביבי :** אני חייב להגיד, מבחינתי כמות האנשים שבאה ואמרה שבעקבות המרוץ הם התחילו להיכנס למשמעת של אימונים והציבו לעצמם מטרה לרוץ במרחק יותר גדול מאשר המרוץ העממי, היא בסופו של דבר מה שהיה שווה את הכול. בסופו של דבר תושבים בריאים מעלה לך את איכות החיים ואת איכות התושבים ויש לנו אינטרס להמשיך את הפעילויות האלה ולעודד אותן.
- נעמה טל :** גם היה מקסים לראות בחודש-חודשיים שקדמו למרוץ ילדים רצים עם ההורים שלהם, מתאמנים. זה פשוט היה תענוג.
- דבורה מלכי :** והם ממשיכים וזה כזה מרגש.
- עודד רביבי :** הזקנים ברימון, אלה שיושבים על שדי דוד המלך, באו אליי בשבת בבוקר בהתרגשות, אמרו 'רצינו לקפוץ מהמרפסת, לרוץ עם הילדים'.
- דבורה מלכי :** אולי תעשו טריבונה לזקנים.
- דובי שפיר :** עודד, הנושא של חסימת כבישים. אני לא מכיר את ההנחיות שניתנו מראש, ההנחיה הייתה לחסימת בלוק או לחסימה נושמת?
- עודד רביבי :** היה רעיון שלא עמד במבחן המציאות, לאפשר נשימה של היציאה מהרימון לפרק זמן של בין שבע וחצי לשמונה בבוקר, ומהזית אותו דבר. בזית היה קצר בתקשורת, כלומר לא עברו ההנחיות בזמן ונוצרה שם בעיה. ברימון בסוף זה לא עמד במבחן המציאות, המשטרה לא אישרה לפתוח, בסוף הם פתחו אותו באילוף, בין שבע וחצי לשמונה, רק לכיוון אחד, לא לתחבורה ציבורית. לא כמו שחשבנו, חשבנו שזה יהיה פתוח לגמרי. לכן אני אומר, כל ההתעסקות עם הרימון בסוף דרשה הרבה יותר משאבים. גם כל האבטחה של הרצים בטבעת חייבה הרבה יותר מחסומים, הרבה יותר כוח אדם, סימונים, זה לא היה שווה את זה. לכן השאיפה היא להגיע למינימום חסימה של צירים, בסופו של דבר צריך להבין שיהיו צירים שיהיו סגורים לשעה-שעה וחצי. אני חושב שבקטע הזה

בסך הכול הודענו על כך מראש, אנשים שרצו להיערך ידעו להיערך. כלומר היו אנשים שבאו ואמרו 'אנחנו החנינו את הרכב בכניסה הדרומית, הלכנו משם ברגל ויצאנו, כי היה לנו תור לרופא, או כי היה זה'. מי שבכוח רצה לצאת דווקא בשעה של המרוץ, כדי להוכיח שהוא יותר חזק ושארף אחד לא יגיד לו מה לעשות, היו גם כאלה, והם גרמו לעימותים לא נחמדים ואנחנו מנסים למנוע את זה.

מיכאל דהן: בסך הכול הכללי אני יכול לומר לך, אני למשל קבעתי להכניס עובדים משייחי עבדאללה אברהים ושאלתי לפני כן, בגלל המרוץ, מתי תהיה כניסה של פועלים, אמרו לי שמשבע וחצי יתחילו להיכנס, ובסך הכול הכללי די עמדו. רבע לשמונה עדיין היה סגור, אמרו לנו 'חבר'ה, זה ייקח עוד כמה דקות', ובאמת לקראת עשרה לשמונה כבר פתחו את העסק.

דובי שפיר: אני לא יודע בגלל מי זה היה סגור עדיין.

עודד רביבי: גם זה צריך לחדד, שבשעה מסוימת, גם במרתון ירושלים אומרים לאנשים לעבור לרוץ על המדרכות, ואז פותחים את הצירים, כי אי אפשר להשאיר את זה עד הרץ האחרון.

דובי שפיר: העלייה של הגפן ממגרש הכדורגל רצתי על המדרכה.

עודד, למשל דוגמה ששם אפשר כן אולי לנסות עם המשטרה לעשות משהו בשנה הבאה, בקטע של בין כיכר רחל אמנו לכיכר זרובבל. יש שם הרי גדר הפרדה בין כביש השירות לכביש הרגיל ואפשר להנשים את התנועה על ציר אחד וציר שני להריץ את הרצים.

יהודה שויגר: זה היה התכנון המקורי, לאפשר באמת דרך ציר השירות ואז לחסום את הכביש

עודד רביבי: לא, הוא מדבר על העלייה לזית.

יהודה שויגר: לא, מזרובבל עד כיכר רחל אמנו.

דובי שפיר: הכניסה לאפרת, עד לפינת נצח אפשר לאפשר תנועה חופשית.

יהודה שויגר: זאת הייתה הכוונה. ספציפית שם בנקודה הזאת השוטר גם הגדיל ראש, חסם מוקדם יותר, שחרר מאוחר יותר, ובאמצע הריצה אני מקבל את כל תושבי הזית שאומרים לי 'אנחנו עדיין תקועים'.

דובי שפיר: עוד דברים, שוב, לשנה הבאה, לחברה המארגנת, כדאי לשים שלט כל קילומטר, כי היה רק כל שניים, וגם בסוף.

דבר שני, הטקס. אולי כדאי להקדים אותו, כי בעצם נוצר מצב שמרוץ עממי הסתיים ב - - -

עודד רביבי: ניסינו, הקדמנו אותו בחצי שעה ממה שפרסמנו, בסופו של דבר זה זמן עיבוד התוצאות. כלומר הם היו צריכים לקחת את הנתונים, לבדוק אותם, להדפיס אותם ורק אז הם יכלו להתחיל להכריז על ה - - - הקדמנו את זה בחצי שעה ממה שפרסמנו.

דבורה מלכי: היו פרסים, נכון?

עודד רביבי: כן.

דבורה מלכי: לכל המקצים? אנשים ידעו שיהיו פרסים?

עודד רביבי: ידעו. אם את שואלת אותי, לא כל הפרסים היו פרופורציונאליים, כלומר חלק מהמקומות הראשונים קיבלו שובר של 50 שקל בעוד שהיו פרסים הרבה יותר גדולים. צריך להשקיע בזה יותר מחשבה, אבל בסופו של דבר הטקס היה טקס מהיר, כולם קיבלו את הפרסים, וכמי שמתתף באופן קבוע בגוש עציון אני יכול להגיד לכם שהטקס שם נמרח הרבה יותר זמן ויש המון עוגמת נפש. למשל השנה, תוך כדי החלוקה בטקס הם החליטו שהם נותנים בסוף גביעים ומדליות רק במקום ראשון, למרות שפרסמו שגם שני ושלישי יקבלו. אנשים מחכים כל הטקס, בסוף התברר שרק מקומות ראשונים מקבלים. אז יש בזה המון רגישות, ויחסית הטקס עבר מהר.

דובי שפיר: אולי עוד שיקול בקביעת התאריך, אנחנו נפלנו על שבוע הספורט הישראלי - - -

עודד רביבי: שנקבע במקרה כמה ימים לפני זה. הודענו למשרד הספורט לפרסם אותנו, הם לא פרסמו אותנו. לצערי אני לא יודע מה תכנית העבודה של משרדי הממשלה לשנה הבאה ואני הייתי רוצה לקבוע את התאריכים לפני שאני אדע מה הם מתכוונים לעשות.

דובי שפיר: לא הוציאו על זה קול קורא חודשיים קודם?

עודד רביבי: אבל אני רוצה 12 חודש מראש לקבוע את התאריך. הוא לא אמר לי ששבוע הספורט בשנה הבאה יהיה באותו תאריך. אני לא יודע להגיד את זה.

דובי שפיר: דבר אחרון, החברה המארגנת כבר החליטה איך נראה השער שמאלה וימינה? הוא נפל.

עודד רביבי: הוא נפל רק בגלל שלא היה חשמל. הייתה תקלה בחשמל והוא מתנפח באוויר, בגלל זה הוא נפל, אבל העיכוב בזינוק לא היה בגללם, העיכוב בזינוק היה בגלל שהיו בעיות בסגירת הרימון והמשטרה לא אפשרה את הזינוק. כלומר תמיד בסופו של דבר כשעושים את הזינוק המשטרה היא זאת שקובעת מתי יהיה הזינוק ולכן גם חלק מהלקחים, יש בזה עניין מאוד מאוד מקצועי שהזינוק יהיה בדיוק בדקה שפרסמו. ואמרו, בגלל שבסוף התעסקנו עם הרימון ברמה כזאת של בדיוק איפה כל מחסום, לא היה שווה, לצערנו.

דובי שפיר: סך הכול יוזמה טובה, יוזמה ברוכה.

עודד רביבי: ברוך ה'.

מיכאל דהן: מאוד מרעננת.

נעמה טל: הרעיון של הפרסים, כמו שייתנו בחידון תנ"ך, שהוא גם היה, אגב, מאורגן לעילא, הפרסים הכלליים, למשפחות, שהם סוג של פרסים שעוד יותר מחזקים את הקהילה, גם השובר למסעדה פה וגם הכרטיסים למופע הקהילתי. אולי אפשר לאמץ חלק מהם ל - - -

דבורה מלכי: מקומות שני ושלישי.

עודד רביבי: בסדר גמור.

סיפור הכניסה ל - - -

דובי שפיר: רגע, התחלת לדבר על האירוע.

עודד רביבי: שבת אפרת. מבחינתנו גם כן יוזמה חדשה. שימו לב לקצב וכמות האירועים. מבחינת עובדי המועצה הם די נקרעו, יום העצמאות, המרוץ ומיד אחרי זה שבת אפרת. יוזמה שהפעלנו אותה פעם ראשונה הייתה לדעתי יוזמה ברוכה, היה אפשר לעשות אותה יותר טוב, אפשר היה לעשות סעודה שלישית גם באמצע אפרת - - -

דובי שפיר: היה.

עודד רביבי: היה בשביל אירוע אחר, שלא היה כלול בשבת אפרת. לעשות עוד פעילות גם באמצע, כדי שתהיה יותר נדידה בין השכונות, אבל בסך הכול אלה שהשתתפו היו מאוד שבעי רצון, המשובים חיוביים. בסופו של דבר זו מסורת שככל שנתמיד בה, היא רק תתעצם ותקבל יותר בשר ותוכן ויותר יוזמות של בתי הכנסת

השונים שיירתמו לסיפור הזה. אירוע שהמתנ"ס התעסק איתו מתחילתו ועד סופו, הם אלה שעשו את הפקת הלקחים שם, לכן אני פחות מפרט על זה.

דובי שפיר: מה עם בשנים האחרונות, היה איזה שהוא כנס גיור סמוך לשבועות.

עודד רביבי: היה כנס גיור, פעם אחת עשינו, אחר כך היה לנו כנס שעשינו בין כסה לעשור, אחר כך עשינו כנס על שאלת סרבנות פקודה ואחר כך היה עוד כנס אחד שעשינו בנושא?

יהודה שויגר: לפני הבחירות, היה את מאהל ההידברות.

עודד רביבי: לא, אבל כנסים כאלה לתושבים היו שלושה או ארבעה. פעם אחת עשינו גיור, שהבאנו את יעקב נאמן, עשינו רק פעם אחת. אתה שואל אותי, אני לא רואה שהסיפור של הגיור מתרומם לאיזה שהוא מקום, שיש משהו חדש בשית. כלומר המחנות בתחום הגיור הולכים ומתבצרים, זה לא שאתה הולך היום לעשות כנס ויש לך שאלה חדשה שהולכת להתעורר פתאום, שיש פה חידושי פסיקה שאתה אומר בואו ננהל על זה את הדיון. אם אתם חושבים שיש בוא נגיד ככה, אם אתם חושבים שיש מקום לעשות כנס על גיור, אני אשמח לקבל הצעה של דוברים או של נושאים של פאנלים, אפשר להרים את זה בכיף. אם אתם חושבים על רעיון אחר, לעשות כנס לחזק את מעמדה של אפרת מבחינת חשיפה, אנחנו פתוחים לעשות ונשמח לשמוע.

הסיפור של פס הפרדה הלבן בכניסה לדגן. בדגן אנחנו במסלול תקלה עם הכניסה המוסדרת, כרגע בשלב האכלוס. יש שם בעייתיות לא פתורה עם הסיפור של תוואי גדר הפרדה, שיצר מציאות שבעצם המיקום שמשרד השיכון תכנן לביצוע הכניסה, הוא לא יכול לעשות אותו. משרד השיכון עם מינהל קו התפר בהידברות איפה לעשות את זה ואיך לעשות את זה. עד שהם לא מסדירים כניסה מסודרת חדשה אלה ההנחיות של אחראי הבטיחות, כי זה בסופו של דבר יותר מדי קרוב לשער והוא מתעקש שיהיה שם פס הפרדה לבן. מאותה סיבה הוא גם לא מוכן שתהיה שם תחנת אוטובוס מסודרת ותחנת האוטובוס שיש שם היא פיראטית. אנחנו לוחצים גם על משרד השיכון וגם על מנהלת - - -

דובי שפיר: לא הבנתי, מבחינת הממונה על התחבורה אסור לעשות שם תחנת אוטובוס?

עודד רביבי: כן, בוודאי.

דובי שפיר: אז איך אגד הסכימו לעצור שם?

עודד רביבי : הנהגים עוצרים שם, זה לא תחנה מוסדרת. בגלל זה גם אין שם מדרכה, בגלל זה גם יש שם קו הפרדה לבן. כלומר הכולל שם בקריטריונים שהוא הסתכל לא לאיזה כיוונים התנועה זורמת, אלא מה המרחקים ומה הגבולות והכניסה היא לא במיקום הנכון, ואנחנו בעבודה די אינטנסיבית עם משרד השיכון. הפתרון שמסתמן כרגע זה שמשרד השיכון הולך להשקיע כנראה, את התקציבים שהוא תכנן לעשות את הכניסה והמקום שהוא תכנן לעשות את הכניסה וכשתבוא מנהלת קו התפר ותחליט, אם היא תחליט יום אחד לחדש את בניית המכשול, הם יהרסו ויבנו במקום החדש. זה הפתרון שמסתמן כרגע, כדי לאפשר כניסה תקינה לשכונה. אני אומר את זה עם לב כבד, אבל זו ההחלטה שמשרד השיכון קיבל כי הוא לא מצליח להוציא נתונים אחרים ממנהלת קו התפר. יש להם פחות או יותר וטו על הסיפור.

דובי שפיר : מי יודע, אולי נקבע עובדות, שיזיזו משם - - -

עודד רביבי : איזה עובדות אתה רוצה לקבוע?

דובי שפיר : תשים כניסה שם, לא תהיה שם גדר ההפרדה.

עודד רביבי : הלוואי.

דובי שפיר : בזמנו אמרת, לא זוכר מתי, בישיבת מועצה, משה בן אלישע אולי אמר את זה, שיש הידברות, שהיום השטח המוניציפאלי של אפרת נגמר באזור הסכר, ולתת לנו את כל הקטע עד השי"ג הצפוני שיעבור להיות שטח מוניציפאלי - - -

עודד רביבי : זה כבר דבר שמתגלגל סדר גודל של ארבע שנים, הוא איכשהו נפל בין הכיסאות, זו הייתה יוזמה של שר התחבורה להעביר כבישים בין עירוניים לתחומי הרשויות. אנחנו התנינו את זה בזה שנקבל את כל התשתיות בכביש הזה ככביש עירוני ולא כביש בין עירוני. זה פחות או יותר נפל בקטע הזה. לא הייתה התפתחות מבחינת משרד התחבורה, כרגע משרד השיכון כן נערך לביצוע עבודות הרחבה בקטע של עד הסכר. היה פה ביקור של ראש המינהל האזרחי, כן דיברנו איתו על הסיפור של עיקול הדרך, לעגל אותו. אנחנו כן משקיעים לחץ בתכנון היציאה הזאת, אבל כרגע הדבר שיותר קריטי זה הכניסה התקינה לדגן, אני גם מקווה שבסוף משרד השיכון - - - אני מקווה, אבל כנראה שזה מה שיקרה - - -

דובי שפיר : אם הפתרון של משרד השיכון יקרה בחודשים הקרובים - - -

עודד רביבי : הוא יקרה, כי הוא נכנס לעבודות תשתיות.

- דובי שפיר :** אם לא, מינהל התחבורה בא לכניסה לדגן, רואה ש - - -
- עודד רביבי :** דובי, הוא היה פה.
- דובי שפיר :** אתה מבין שאדם שיוצא מהדגן ורוצה להיכנס - - - אין לו איך לצאת. הוא צריך לנסוע לרמזורים ולעשות פרסה. אם מותר שם, אני לא זוכר.
- עודד רביבי :** נכון. אין ויכוח על זה, דובי. אתה לא יכול בסוף לשנות את הדברים האלה ושם אנחנו נמצאים. אנחנו כרגע מנסים לראות שבמסגרת השלמת התשתיות אנחנו מגיעים למצב שהכביש שם יהיה מסודר כדי לאפשר, לא לעבריינות תנועה ושה יהיה מסודר לכל התשתיות.
- פריצה לבתים. היה לנו לפני כשבועיים כבר פלשתינאי שניסה להיכנס לבית בזית. בבית הייתה אישה, ילד אחד, אני חושב, ובעלה. היא התחילה לצעוק, בעלה טרק את הדלת על הפלשתינאי, הפלשתינאי יצא ונכנס לנכס אחר. הם הזעיקו את המשטרה, הזעיקו את מחלקת הביטחון, כולם הגיעו, התחילו בסריקות, מצאו אותו, שהוא נעל את עצמו בתוך בית אחר באותו רחוב.
- דבורה מלכי :** עם אנשים.
- עודד רביבי :** לא, בית ריק. זה היה בשעות הבוקר. בחינה של מערך האבטחה של אפרת לא מגלה שום אפשרות שהבן אדם נכנס ברגל. בדיקה מול אתרי הבנייה לא מראים שום עובד שנעדר לנו מאתרי הבנייה, כלומר אנחנו יודעים בדיוק מי נכנס ויודעים מי יצא, אין לנו בהכנסות והוצאות מינוס אחד. הבן אדם, מרגע שהוא נתפס בבית ועד עכשיו שומר על זכות השתיקה.
- נעמה טל :** איפה הוא נמצא?
- עודד רביבי :** הוא נמצא במעצר. עדיין במעצר. הוא שומר על זכות השתיקה, הכניסו לו מדובב לתוך התא וניסו להפעיל כל מיני שיטות כדי להוציא ממנו איזה שהוא פרט מידע כדי שנוכל ללמוד איך הוא נכנס, הבן אדם שומר על זכות השתיקה כבר שבועיים. ההחלטה שכרגע כנראה מתקבלת היא להגיש נגדו כתב אישום על פריצה, כי יש את כל ההוכחות. כלומר לא צריך שהוא יודה במשהו, יש טביעות אצבע, יש עדים, יש את כל החומר הראייתי לבוא ולהרשיע אותו. מבחינתנו הדבר שחסר, ניסינו לבקש מהמשטרה ומהצבא שיביאו אותו לעשות שחזור, הבן אדם פשוט לא משתף פעולה. הוא פשוט שומר על זכות השתיקה.
- דבורה מלכי :** מאיפה הוא?

- עודד רביבי :** אני לא זוכר מאיפה הוא, אני לא רוצה סתם לתת מידע.
- נעמה טל :** אז מה, החשש שלנו שמדובר פה באיזה שהוא משהו ביטחוני יותר מאשר - - - ?
- דובי שפיר :** לא, עד שלא נדע איך הוא נכנס, לא נדע שיש לנו תורפה או אין לנו תורפה. זה הכול.
- עודד רביבי :** זה דבר אחד. לפי מה שאנחנו יכולים רק לשער כרגע, בגלל זה קגם לא יצאנו בפרסומים פומביים, למרות בקשות של תושבים, 'תפרסמו מה קרה', ומה קרה? מה קרה?
- דובי שפיר :** יצא בסוף פרסום.
- עודד רביבי :** בסוף יצא פרסום, נכון, אבל - - -
- דובי שפיר :** זה היה פרסום מצוין שאמר, אני חושב, את מה שחשוב להגיד וזהו.
- עודד רביבי :** החשד העיקרי שלנו הוא בסופו של דבר שהבן אדם נכנס כנראה עם רכב ישראלי, עם מישהו שנתן לו טרמפ, או בתחבורה ציבורית, ואלה התורפות. כלומר אנחנו לא מצליחים לבדוק כל רכב עם כל היושבים שלו. תחבורה ציבורית, אנחנו יודעים שהיא לא מאובטחת בדברים האלה, ולכן אנחנו בעצם מבקשים יותר ערנות של התושבים.
- דבורה מלכי :** האם הוא בעל חזות ערבית מובהקת, מה שנקרא?
- עודד רביבי :** אני לא יודע, אני לא ראיתי אותו.
- דבורה מלכי :** לא, כי אני שואלת את עצמי אם הוא נדחף לאיזה שהוא טרמפ, ככה - - -
- נעמה טל :** אבל מספיק שפורץ ישראלי - - -
- דובי שפיר :** השומרים עדיין עולים על כל אוטובוס שנכנס, עושים סיבוב ויורדים בדלת האחורית? או שזה כבר - - -
- עודד רביבי :** אני לא יודע להגיד לך, לא רוצה סתם להגיד.
- דובי שפיר :** זה היה.
- מיכאל דהן :** להגיד לך את האמת, אני פעם לקחתי טרמפיסט ורק באמצע הדרך אני גיליתי שהוא ערבי.
- דבורה מלכי :** גם אני.
- מיכאל דהן :** אני עליתי מאזור - - -
- דובי שפיר :** בדיוק הוא סיפר לי שבאמצע הדרך הוא גילה שאתה יהודי.

נעמה טל: לא, אבל יכול גם להיות מישהו שבאמת רצה לעשות שיתוף פעולה ומישהו הכניס אותו בשיתוף פעולה פלילי.

עודד רביבי: הכול יכול להיות. אנחנו צריכים לזכור דבר אחד, בסופו של דבר, נווה דניאל, יש פריצה ממוצע אחת לשבוע, במגדל עוז יש תקיפות על היישוב פעמיים בשבוע. אנחנו בסך הכול מדברים על סטטיסטיקות אפסיות. כלומר אם נכנס לנו פורץ ליישוב ראשון במהלך שלוש וחצי השנים האחרונות אז אנחנו במקום - - - לא אומר שאני מזלזל בזה ושאני עובר על זה לסדר היום, אבל אלה מקומות שבכלל לא נחשבים, זה לא עולה בשום מדגם של טעות סטטיסטית.

דבורה מלכי: זה רק מפחיד, אם הוא לא היה מישהו, אתה יודע, מישהו שהלך לגלות את הדרך הטובה להיכנס לאפרת.

עודד רביבי: דבורה, אנחנו בממוצע פעם בחודשיים תופסים מישהו שמנסה להיכנס לאפרת. מערך האבטחה הוא כזה שאנחנו יודעים שהוא עובד. פה יש לנו כרגע נעלם, אין לי יותר פרטים לתת על זה, זה מה שאנחנו יודעים כרגע לגבי הסיפור הזה.

אם מדברים על ביטחון, אני עוד לא ראיתי את זה, אבל דיווחו לי שהמועצה האזורית גוש עציון חתמה על הסכם הבוררות לפני שבוע. הם חתמו בסוף סדר גודל של שלוש-ארבע שעות לפני האולטימטום של הרמת השלטר. ממה שמספרים לנו ברמות הרכילות, האנשים מסביבו של דווידי התנגדו לחתום על שטר הבוררות, דווידי בסוף חתם בניגוד לדעת האנשים שעמדו סביבו, המתווה של הבוררות הוא שהאלוף מינה אלוף משנה במילואים, קצין שהיה סגן מפקד אוגדת איו"ש, מכיר את הגזרה, מכיר את איומי הביטחון. לשבת סדר גודל של 30 יום על המסמכים, על הנתונים, על הצרכים, ולתת החלטה. אם תוך 30 יום הוא לא מקבל החלטה, יש לו אפשרות להאריך את המנדט ל-30 יום נוספים ואז אמור לצאת עשן לבן. אם ייצא עשן לבן, יופי, אם לא ייצא עשן לבן, אנחנו באותה נקודה שהיינו 60 יום לפני זה ובואו נראה לאן אנחנו מגיעים בקטע הזה.

נקודה אחרונה מבחינתי. אני אתחיל עם זה טיפה אחרת. סדר גודל לפני שבועיים וחצי-שלושה שבועות הייתה ישיבה של מועצת יש"ע, היה הסיפור של ההקפאה החדשה, סיפור של אי פרסום מכרזים ואי קידום הליכי תכנון. התכנסה ישיבה של מועצת יש"ע, זמביש ואני היינו בעמדת מיעוט, רוב ראשי הרשויות קראו למחאה פומבית, תקיפה של ראש הממשלה והגדרה שיש הקפאה שנייה

ושלחמים בראש הממשלה. אני טענתי באותו פורום שיש בעיה עם היציאה
 במחאה פומבית משתי סיבות, אחת, המסר הוא לא ברור, מה זה הקפאה
 בשיווקים כאשר בפועל אתה רואה שבונים ובפועל שיווקו רק לפני מספר
 שבועות? והקפאה של הליכי תכנון זה בכלל דבר שאתה לא יודע להסביר אותו.
 כלומר איך אתה הולך להסביר את המסר הזה לתושבים וקל וחומר איך אתה
 הולך להסביר את המסר הזה בדעת הקהל הציבורית כשמדברים על זה שהמשא
 ומתן לשלום התפוצץ בגלל שבנו בשטחים. רוב ראשי הרשויות לא קיבלו את
 העמדה שלנו וקראו לצאת לפעולה רועשת נגד ראש הממשלה. בסוף התקבלה
 הצעת פשרה שאמרה שבואו נשלח מכתב לראש הממשלה, נבקש פגישה דחופה
 ואם הוא לא יענה לפגישה, אז נצא במחאה הפומבית. לא עוברות 24 שעות ואני
 מתחיל לקבל אס.אמ.אסים ממועצת ישי"ע מה הציטוט שאני רוצה שיופיע
 בפלאייר נגד ראש הממשלה. אמרתי להם, רבותיי, אם לא הבנתם, אני לא יכול
 לצאת נגד ראש הממשלה כרגע על ההקפאה, משתי סיבות, אחת, כי אני חייב לו
 הכרת הטוב על זה שהוא שיווק לנו עד היום 750 יחידות דיור. שתיים, כל
 עיתונאי מטומטם שטיפה מבין יבקש לעשות איתי סיור באפרת, יצלם אותי על
 רקע טרקטורים שבונים היום ומזיזים פה הרים ויגיד 'תראו, עודד רביבי שקרן,
 אומר שיש הקפאה ובונים אצלו בעיר 1,000 יחידות דיור'. בסוף יצא פלאייר עם
 17 חתימות, עם 17 ראשי רשויות, אני בין אלה שלא הייתי חתום על הפלאייר.
 יום שני אחרי זה הייתה ישיבת סיעת הליכוד בכנסת. הייתה ישיבה מאוד מאוד
 קצרה, חברי הכנסת די שתקו, משה פייגלין נכנס באיחור, שאל אותי, 'מה,
 הישיבה כבר נגמרה?' אמרתי לו 'כן', הוא אומר 'מה, ואף אחד לא העלה את
 הסיפור של הרס הבתים במעלה רחבעם? לא דיברו על ההקפאה? לא כלום?' היה
 ממש שקט. היה שלוש דקות, ראש הממשלה אמר 'הכול בסדר? כולם מבסוטים?
 'להתראות', קם והלך.

דובי שפיר: היית מת שזה יהיה פה, הא?

עודד רביבי: לא, ההיפך, אני נהנה פה מהישיבות.

בקיצור, ניגשתי לראש הממשלה בסוף הישיבה, אמרתי לו, 'ראית את הפלאייר
 הזה? אני חושב שהוא לא משרת את האינטרס שלך, בוא תזמן את ראשי
 הרשויות ותקבע פגישה'. הוא אומר לי, 'אם היו מבקשים פגישה, הייתה נקבעת

פגישה. לך לקובי, העוזר שלי, ותבקש פגישה, תגיד לו שאמרתי לקבוע פגישה'. דיברתי עם קובי, זה היה ביום שני בשלוש אחר הצהריים, הוא אומר לי, עד מחר בשמונה בבוקר אני חוזר אליך עם תאריך. הייתי בטוח שהוא מנפנף אותנו, בסופו של דבר בחמישה לשמונה למחרת הוא מתקשר אליי ואומר לי שעה ותאריך שנקבעה פגישה עם ראש הממשלה. בינתיים כבר מועצת יש"ע קבעה פגישה עם השדולה למען ארץ ישראל בכנסת. בסוף החליטו שבגלל שכבר נקבעה פגישה עם ראש הממשלה רק מזמינים את ראשי השדולה, הגיעו זאב אלקין, יריב לויין ואורית סטרוק. שלושה חברי כנסת שאי אפשר לחשוד בהם שהם לא אוהדים שלנו. הם ניתחו את המצב כל אחד מזווית הראייה שלו, אבל אמרו שלושתם בסופו של דבר כמה דברים שהם מכנה משותף לשלושתם, אחד, להניף כרגע את דגל ההקפאה זו תהיה הטעות הכי גדולה, כי ציפי לבני ויאיר לפיד מחפשים דגל שאותו מניפים. דרך אגב, תראו כרגע מה קורה עם הרעיון לסיפוח, זה בדיוק מה שאמרו לנו שיקרה, תרימו איזה שהוא דגל, הוא יסתער עליו ועל זה הוא הולך להפיל את הממשלה ואף אחד לא מבטיח לנו שבבחירות הבאות תהיה ממשלה טובה יותר. דבר שני, אמרו, למרות שיש ראש ממשלה לכאורה מהימין, אף אחד לא מבטיח שהיום בין חברי הכנסת יש רוב להתיישבות ביהודה ושומרון. ה-17 נעלמים של יש עתיד, החרדים, שפחות או יותר איבדנו אותם, אנחנו במצב לא פשוט מבחינת התמיכה בבית המחוקקים. אם אמרו, אל תביאו את זה לידי נקודת מבחן. ודבר שלישי, הם אמרו שיש עייפות החומר, שבסופו של דבר חברי הכנסת לא מסוגלים לשמוע כל היום יש"ע, יש"ע, יש"ע.

היו שם אמירות מאוד קשות, חלק מראשי הרשויות אמרו שראש הממשלה הוא הכי גרוע שהיה מעולם להתיישבות ושצריך להפיל אותו, ושכבר לא יכול להיות יותר גרוע. באמת, אמירות שאין אפילו מה לחזור עליהם, אבל הישיבה פחות או יותר הסתיימה בסיכום של חברי הכנסת, שאני חייב להגיד שמי שהכי הפתיע אותי הייתה אורית סטרוק, שאמרה 'רבותיי, תיקחו את ראש הממשלה לחדר סגור, תסגרו אותו מה שאפשר לסגור אותו ותבינו שכרגע הוא נמצא במערכת לחצים שהוא לא יכול להתנהג כמו שהיינו רוצים שהוא יתנהג'.

נפגשנו עם ראש הממשלה, הייתה פגישה מאוד ארוכה ומאוד מאוד לבבית. היא התחילה ב-9 בערב ונגמרה ב-11 וחצי בלילה ואז הוא אמר, 'רבותיי, אני אמרתי

את מה שאני יכול להגיד, כל היתר אני לא יכול להגיד. אתם כולכם סומכים על זמביש? כולם אמרו לו 'סומכים על זמביש', הוא אמר 'תנו לי להיכנס עם זמביש לחדר'. הוא הלך ב-11 וחצי בלילה עם זמביש לחדר, זה היה יום רביעי לפני חג השבועות, ישבו שם עוד כמה זמן שישבו, בסופו של דבר כנראה מה שהם דיברו זה מה שקרה מיד ערב החג, או מוצאי החג, אני כבר לא זוכר, שמבחינת אפרת מדובר בשיווק של עוד 223 יחידות דיור, כאשר הפיצול הוא, לאלה מכם ששאלו ותהו, 147 בחמישה יחידות בדגן, 20 מגרשים לבני ביתך בדגן ועוד 56 בשני יחידות בתמר, סה"כ 223. סה"כ עם המנה הזאת אנחנו מגיעים ל-984 יחידות דיור. כשראש הממשלה הבטיח בשנת 2012 1,000 יחידות דיור והגענו ל-984. מה שחסר לנו להשלים את ה-1,000 זה עוד מספר מגרשים בתמר, שיש לנו שם בלגן עם קו התפר ומגבלות שקו התפר לא מוכנים לשווק בגלל קרבה לקו התפר, ואת האזור או חלק מהאזור של הקרוונים הישנים, ששם המועצה, בגלל פערים פרוגרמטיים של חוסר במבני ציבור כאלה ואחרים, ביקשנו לעשות כל מיני בחינות של שינויי תב"ע שהמגרשים שם עוד לא מוכנים לשיווק.

דובי שפיר : יש עוד מגרש של 20 יחידות.

עודד רביבי : בדגן. יש עוד כל מיני ספיחים, אבל בסך הכול - - -

דבורה מלכי : כל שלב צריך לעבור את הווייה דולורוזה הזאת? גם שלבי התכנון ואחר כך שלבי

הביצוע ואחר כך שלבי ה - - -

עודד רביבי : יש כמה - - -

דובי שפיר : מאז טליה ששון זה הרבה יותר גרוע.

עודד רביבי : מה שקרה מאז דוח טליה ששון זה שבעצם יש הרבה שלבים שמחויבים הרבה

פעמים אישור. בתקופת אהוד ברק, צריך להגיד, בעצם היינו צריכים להגיע לשר

הביטחון על כל אישור לשיווק שבע פעמים. בסופו של דבר הוא אמר, 'רבותיי, אני

לא מתכוון לשבת שבע פעמים על כל תכנית, תביאו לי את זה פעם אחת, אני

מאשר פעם אחת את כל השבעה שלבים ואתם תרוצו עם זה'. לזכותו ייאמר

שהוא באמת עמד בזה, תכנית הגיעה אליו פעם אחת, הוא חתם ואז היה צריך

לעבור את שבע התחנות של התכנון, אבל זה לא כל פעם חזר הלך חזור.

דבורה מלכי : זה באמת שבע, או שזה רק בגלל מדורי גיהינום?

עודד רביבי : לא יודע. השלב האחרון והקריטי מבחינתנו היום הוא שלב הפרסום, שבו בעצם יש החלטה של דרג מדיני ברמה של ראש הממשלה, וגם בתקופה שתקפו את אהוד ברק על זה שהוא כאילו לא מקדם את התכניות. זה לא אהוד ברק, זה שיח משותף ראש ממשלה, שר ביטחון ולפעמים אפילו כל הקבינט הביטחוני שמחליטים לעשות צעד ולצאת בשיווק. הסיבה שעכשיו המועצות האזוריות כאילו מתרעמות על - - - אבל תחשבו, בעצם ההקפאה בהליכי השיווק תמיד הייתה, כבר 12 שנה אין שיווק רציף, יש שיווק כל פעם שרצו איזה שהיא אמירה, היה פיגוע, היה שחרור מחבלים, אז היה שיווק, לא היה שיווק כל יום שני וחמישי. הסיבה שעכשיו המועצות האזוריות התעוררו על סיפור ההקפאה היא מאוד פשוטה, כי בעצם המועצות האזוריות נשארו בלי תכניות מאושרות במגירה. בשביל לקדם את הליכי התכנון צריך גם הליכי פרסום ובגלל שלא פרסמו הליכי תכנון הם נשארו עכשיו עם מחסניות ריקות. באפרת, כשראש הממשלה אמר שהוא הולך לשווק 1,000 יחידות דיור, זה לא בגלל שהוא אהב את העיניים הכחולות שלי, אלא בגלל שהוא ידע שיש לו מחסנית של 1,000 יחידות דיור. זה נכון שגם העיניים שלי קצת עזרו והנדנודים קצת עזרו, אבל בסופו של דבר הייתה פה מחסנית מלאה שידענו לדחוף אותה קדימה ולשווק אותה.

נעמה טל : כרגע יש לנו עוד דברים בקנה? אין לנו.

עודד רביבי : יש לנו ממש בודדים. יש לנו כמה עשרות, מה שדובי אמר בדגן, מה שיש לנו בתמר, יש מורדות התאנה, עיקר הלחץ כרגע הוא לכיוון העיטם, כשבעיטם אנחנו מוגבלים כרגע בפסיקה של בג"צ. עד שלא תהיה הכרזה של בג"צ לא יהיה לנו שם ציר גישה. מורדות התאנה, בגלל שהחליטו פה באיזה שהוא שלב לעשות שינוי תב"ע ולעשות תכנונים כאלה אנחנו נמצאים במסדרון של הליכי התכנון.

דבורה מלכי : כמה זמן זה הליכי תכנון?

עודד רביבי : זה יכול לקחת חודשיים וזה יכול לקחת 20 שנה. לכן כשאומרים שינוי תב"ע, כולם עושים הכול כדי לא לעשות שינוי תב"ע. נכנסים לשינוי תב"ע כשכבר אין בררה, ובשינוי תב"ע אתה אף פעם לא יודע כמה זמן זה הולך לקחת. שם אנחנו נמצאים. מבחינתנו בעצם מדובר במכרז שפורסם, אנחנו טיפה בתקלה בסיפור של המכרז האחרון שפורסם בתמר, הוגשו שם הצעות על ידי ארבע עמותות, משרד השיכון הזמין אותם לוועדת שימוע, הרים גבה לגבי הקשר בין

העמותות וכל מיני התניות לטענתו שהיו במכרז שעלולות להביא למצב שיפסלו לנו שם את כל ארבע ההצעות. אני מקווה מאוד מאוד שזה לא יקרה, אבל אתמול העמותות היו בוועדת שימוע והמצב שם לא פשוט מבחינה משפטית. אני מקווה שזה ייגמר בטוב.

דובי שפיר: אתה יודע איזה עמותות אלה?

עודד רביבי: כל הארבע שניגשו למכרז האחרון. במכרז האחרון בתמר ניגשו רק עמותות, קבלנים לא ניגשו, חלק ממה שמעתם, שינוי תנאי התשלום - - -

דבורה מלכי: לא, אתה אמרת שדחו את זה בגלל הקבלנים

עודד רביבי: דחו כדי שקבלנים - - - אבל קבלנים בסוף לא ניגשו, בסוף ניגשו שם רק עמותות.

נעמה טל: בגלל ה-0% מע"מ?

עודד רביבי: גם בגלל 0% מע"מ וגם בגלל הסיפור שהעמותות הורידו את המחיר - - -

דובי שפיר: כל התהליך מתעכב בגלל שמשרד השיכון לא מקבל החלטה מי זכה.

עודד רביבי: לא, אתמול הייתה ועדת שימוע, זה לא שהוא גורר כרגע רגליים. הייתה ועדת שימוע אתמול, מחכים לראות מה יהיה שם, מקווה שזה ייגמר בטוב. עכשיו אנחנו נמצאים בקטע הזה.

רציתי להגיד עוד משהו. מבחינת ביקורים מתוכננים, היה אמור להיות פה אתמול שי פירון, הוא הודיע לנו לפני שבוע שהוא לא יוכל להגיע בגלל שהוא זומן לדיון מדיני דחוף. אז חנכנו את בניין מטה הנוער בנוכחות הרב הצבאי הראשי ומח"ט גבעתי, היה טקס מכובד. הטקס לא פורסם לציבור הרחב, למי ששואל למה לא פרסמנו, בסופו של דבר המבנה הוא מבנה די מוגבל בכמות האנשים, זה היה טקס הסיום לקורס הכנה לצה"ל, היה מרגש, היה באמת יפה לראות את בני הנוער שמשקיעים ומתנדבים לעשות את הקורס, ומה גם ששרון גת יצק תוכן מאוד משמעותי לתכנית, תכנית על גיבורי ישראל ולימוד על מורשת גיבורי ישראל, זה בסך הכול שילוב של ספרא וסייפא.

מתוכננים פה כרגע ביקורים של השר אורי אורבך, לחנוך את מתחם שיינפלד, אם הוא לא יבטל ויבריא מניתוח שהוא עבר. נדאג שתצא אליכם תזכורת.

אמורים להגיע לפה בשישה השבועות הקרובים שר הביטחון ושר הפנים, אז גם ברגע שזה ייסגר סופית אנחנו נעדכן אתכם.

זהו. עד כאן דבריי. שאלות? שיהיה לכולם ערב טוב, תודה רבה.

הוקלט ותומלל ע"י חבר המתרגמים הבינלאומי

מאשר: _____

עודד רביבי